

ЧАСОПИС ОШ "ДЕСПОТ СТЕФАН ЛАЗАРЕВИЋ"

МУДРИЦА

БРОЈ 17-18, БЕОГРАД, ЈАНУАР-ЈУН 2013.

30 ГОДИНА ШКОЛЕ

НЕКАД...

...ДАНАС

Из садржаја:

Такмичења	4
Конкурси	12
Читалачка значка	21
Четврто два	22
Ћак генерације	26
Председник парламента	27
Успех Анђелке Лазић	28
Разговор са Дором Живановић	29
Радост Европе	31
Мала матура — велико срце	31
Фестивал науке	32
Ми смо деца весела...	34
Живот школе	36
Спортски успеси	46

ЦРНИ ЈА...

Баш је данас неки врло чудан дан,
Волео бих да је ово само један сан.

И као да то сви одлично знају,
Мене данас као никад сви нешто питају.

Као да знају да нисам ништа учио,
И да сам се ипак за игру одлучио.

Кол'ко год се крио, и није било време,
Наставници су упорно прозивали мене...

А да ништа нисам знао, оцене су знак,
А сутра је, тешко мени, родитељски састанак!

Мама дође насмејана, а враћа се љута,
Ово сам преживео неколико пута!

Тата каже: „Рекао сам, чистићеш улице!“
А ја кришом бришем сузе смејалице.

После сваког родитељског тресу ми се кости,
Морам да организујем да нам дођу гости.

Па да седе све док не одем да легнем,
Да од проблема кол'ко – тол'ко успем да побегнем.

Огњен Тадић, 6/5

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије,
Београд
373.3 / . 4 (497.11)

Мудрица : часопис Основне школе
“Деспот Стефан Лазаревић”
Београд / главни и одговорни
уредник Зоран Павловић . - 2004, бр.
1 (септембар) - . - Београд (Улица
Нова 15) : Основна школа “Деспот
Стефан Лазаревић”, 2004- (Београд :
Фото Сара) . - 30 cm

Два пута годишње

ISSN 1820-337X = Мудрица
COBISS.SR-ID 117113868

Мудрица. Часопис Основне школе “Деспот Стефан Лазаревић”

Број 17-18, Београд, јануар-јун 2013.

Издавач: Основна школа “Деспот Стефан Лазаревић”, Београд

За издавача: Зорица Здравковић-Јовановић, директор школе

Адреса: Нова 15, 11160 Београд

Тел/факс: 3429-872, e-mail: despotstefan@sezampro.rs; www.despotos.edu.rs

Главни и одговорни уредник: Зоран Павловић, професор историје

Помоћник уредника: Сузана Ђорђевић, професорка српског језика

Корице: Младен Чичић

Сарадници професори: Бранкица Батањски, Александар Алексић, Зорица Здравковић-Јовановић, Горан Стијак, Милорад Путниковић, Ана Бешевић, Данијела Јанковић (српски језик), Маријана Зековић (географија), Соња Иконић (веронаука), Милан Петровић, Љубинка Павлов, Зоран Чолић, Александар Ерић (физичко васпитање), Лидија Величковић (енглески језик), Слађана Шкода (физика), Драгица Милановић, Бранислава Крунић, Нада Слимак, Весна Марковић (ТИО), Тијана Димић (ликовна култура), Десанка Вулин (музичка култура), Јасмина Бајчетић, Александра Стефановић, Неда Недељковић, Валентина Дамјановић, Снежана Вујачић, Марија Јовановић, Сања Ђекић, Дренка Јовановић, Зорица Марковић (учитељице)

Сарадници ученици: Јелена Родић 8/3, Ана Ковчић 8/5, Милица Дробњаковић 7/1, Нина Поповић, Живота Рајић, Ана Стојановић 7/2, Марија Мијајловић 7/3, Анђела Крсмановић 7/5, Катарина Лачковић 7/5, Нађа Радосављевић 6/1, Татјана Главић, Ања Павловић 6/3, Мина Лазић, Јања Козодеровић, Мирослав Поповић 5/1, Урош Савић 5/4, Нина Милинковић, Дуња Бабић, Алекса Милиновић, Душан Павић 4/2...

ГОДИНА ЈУБИЛЕЈА И ВЕЛИКИХ УСПЕХА

У години у којој прослављамо 30 година од оснивања школе и 180 година од почетака школовања на Звездари, наши ученици су на разним такмичењима освојили 207 награда!

Ово је значајна година у животу наше школе јер прослављамо 30 година од њене изградње и почетка рада. Те 1983. године, 17. октобра, ушли су ђаци у нову зграду жељни знања, дружења, пријатељстава. Од тада до данас, кроз школу су прошле многе генерације којима је ова зграда била темељ за даље животно и професионално напредовање. Многи наши ђаци постали су угледни у својим професијама, а најбитније је да су из школе понели оно зрнце честитости, вредноће и културе које је касније узростало и помогло им да буду прихваћени у својој околини као добри људи.

Желимо да се сетимо свих оних који су били овде пре нас, али не само генерација од 1983. године, већ и свих ранијих ђака који су стасавали у Миријеву у последњих 180 година јер управо толико је прошло од тренутка када је учитељ **Глигорије Несторовић** почео да учи ђаке у тада малом селу поред Београда. То је била једна од првих школа у данашњем Београду, а свакако најстарија на територији општине Звездара. Постојао је само један учитељ, а деца су учила четири предмета: читање, писање, веронауку и рачун. И сами видимо колико се тога променило од те давне 1833. године. Миријево више није мало село већ велико београдско насеље, у њему данас постоје две основне школе и гимназија које похађа неколико хиљада ученика.

Наши ђаци су се

потрудили да овај јубилеј прославе онако како највише и приличи – вредним радом, што је дало резултате и на многим такмичењима на којима су освојили, веровали или не, чак **207 награда!**

По предметима то изгледа овако: српски језик 31 награда, биологија 31, математика 22, енглески језик 11, историја 11, техничко 11, хемија 7, географија 7, музичко 7, физика 6, ликовно 3, информатика 2 и спорт 58 награда (фудбал, кошарка, одбојка, атлетика, пливање и шах). О свим овим успесима детаљно смо вас информисали на странама које следе. Вреди још једном истаћи да смо забележили 10 учешћа на републичким и једно учешће на регионалном такмичењу, а најбољи међу најбољима су **Вања Милошевић**, која је прва пливачица у Србији, **штафета старијих дечака 4x100 метара**, **Анђелка Лазић**, која је прва на регионалном такмичењу математичара и **Лука Милићевић**, који је освојио треће место у Србији на такмичењу у организацији

Математичког друштва „Архимедес“.

За све ове успехе заслужни су ђаци, али и њихови наставници морају да буду похваљени за добру наставу на редовним часовима и време које су посветили ученицима на додатним часовима. Резултати на такмичењима, али и свеукупан рад наставника, стручних служби, руководства школе, уредно вођена администрација и још много параметара у другим областима, уверили су **Тим за спољашње вредновање квалитета рада школе** Министарства просвете, науке и технолошког развоја, да школа која носи име **Високог Стефана**, једног од најмудријих српских владара, заслужује да добије **највећу оцену**.

Овај број Мудрице је у ствари двоброј 17-18, и њиме се завршава један период њеног постојања. За ових девет година, Мудрица је обавештавала, подучавала и забављала своје читаоце. Захваљујући њој, многи лепи тренуци школског живота остали су упамћени и отргнути од заборав. Остао је видан траг који ће, надамо се, бити путоказ новим генерацијама. Али ово није крај. Мудрица ће наставити да врши своју племениту мисију, само под руководећом палицом новог уредника, коме желимо много успеха у раду.

Зоран Павловић,
главни уредник

ТАКМИЧЕЊА 2012-2013.

СРПСКИ ЈЕЗИК

Школско такмичење

Пети разред

1. Дуња Денда 5/2
2. Марија Мијајловић 5/3
3. Катарина Ђуровић 5/1

На општинско такмичење још су се пласирали: Тамара Богдановић (5/1), Сара Дебељевић (5/2), Јован Павловић (5/3), Мирјана Васић, Исидора Недовић (5/5), Александар Стајчић (5/6) и Марко Пралица (5/7).

Шести разред

1. Немања Радосављевић 6/5
2. Софија Главаш Трбић 6/1
3. Александра Дробњаковић 6/5

На општинско такмичење још су се пласирали: Огњен Ивановић, Стеван

ТАКМИЧЕЊЕ РЕЦИТАТОРА

Општинско такмичење

Милош Ћук (5/2) – 3. место (рецитовао песму „Нисам јео неопране шљиве“ Драгомира Ђорђевића)

Танасић, Ања Илић и Кристина Стошић (сви 6/1).

Седми разред

1. Тијана Скендери 7/3
 2. Силвија Недељковић 7/2
 3. Милена Јеремић 7/1
- Анђела Крсмановић 7/5

Дора Живановић 7/5

На општинско такмичење још су се пласирали: Ивана Станић, Маша Накаламић (7/1) и Дајана Скендери (7/3).

Осми разред

1. Наталија Булић 8/5
2. Ања Тршић 8/1
3. Теодора Трајковић 8/3

На општинско такмичење још су се пласирали: Ана Жежељ, Александар Вучковић и Ана Зорић (8/1).

Општинско такмичење

Пети разред

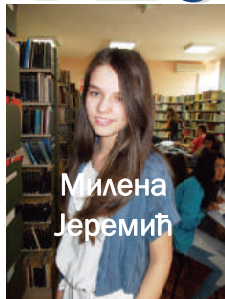
Дуња Денда 5/2, 3. место
Марија Мијајловић 5/3, 3. место
Сара Дебељевић 5/2, 3. место
Тамара Богдановић 5/1, 3. место

Седми разред

Силвија Недељковић 7/2, 3. место
Тијана Скендери 7/3, 3. место
Милена Јеремић 7/1, 3. место
Анђела Крсмановић 7/5, 3. место
Дора Живановић 7/5, 3. место

Осми разред

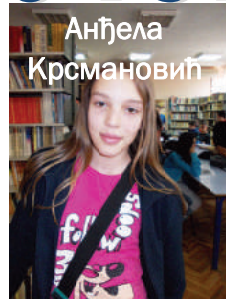
Наталија Булић 8/5, 3. место

Милена Јеремић

Градско такмичење

Анђела Крсмановић 7/5, 1. место
Тијана Скендери 7/3, 2. место

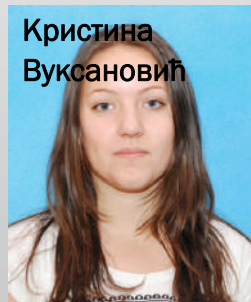
Анђела Крсмановић

КЊИЖЕВНА ОЛИМПИЈАДА

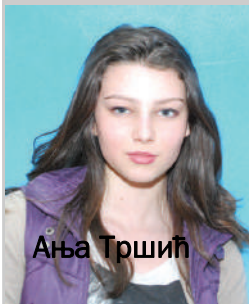
Осми разред

Општинско такмичење

Симона Спалевић 8/5, 2. место
Ања Тршић 8/1, 2. место
Кристина Вуксановић 8/6, 3. место

Кристина Вуксановић

Ања Тршић

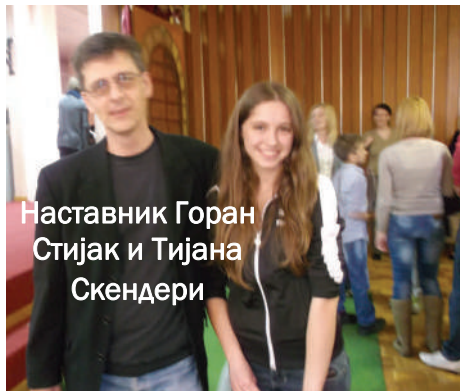
Градско такмичење
Кристина Вуксановић 8/6, 2. место
— пласман на републичко такмичење

Симона Спалевић 8/5, 2. место
Ања Тршић 8/1, 2. место

Милена Јеремић 7/1, 2. место
Силвија Недељковић 7/2, 2. место
Дора Живановић 7/5, 2. место

Републичко такмичење

Анђела Крсмановић 7/5, 5. место
Тијана Скендери 7/3, 5. место

Наставник Горан Стијак и Тијана Скендери

МАТЕМАТИКА

Школско такмичење

Трећи разред

1. Вера Влашки 3/6
2. Бранко Лапчевић 3/3
3. Тијана Вучковић 3/1

На општинско такмичење још су се пласирали: Никола Станојевић, Александар Прокопић, Матеја Милошевић и Коста Мирковић (сви 3/2), Јована Бркљач (3/3), Иван Фершиши (3/4), Јанко Смиљанић (3/5) и Никола Спалевић (3/6).

Четврти разред

1. Никола Перовић 4/5
- Милица Николић 4/5
- Милица Инђић 4/1
- Катарина Обрадовић 4/6
- Јелена Ивановић 4/5

На општинско такмичење још су се пласирали: Тамара Димишковски, Смиљана Лазић, Алекса Кадијевић (сви 4/1), Богдан Слишковић и Андреја Радосављевић (4/2), Емилија Мешић (4/3), Матеја Шмитран

Такмичење у организацији Регионалног центра за таленте

Градско такмичење

- Анђелка Лазић 7/1, 1. место

Републичко такмичење

- Анђелка Лазић 7/1, 1. место

(4/4), Огњен Пејчић, Никола Живковић, Марко Стојановић (4/5), Милица Стефановић и Алекса Тасић (4/6).

Пети разред

1. Мирослав Поповић 5/1
2. Игор Костић 5/1

МИСЛИША

Такмичење у организацији
Математичког друштва
„Архимедес“

Школско такмичење

- Лука Милићевић 2/3, 1. место
Милица Поповић, 2/5, 1. место
Никола Севић 2/7, 1. место

Републичко такмичење

- Лука Милићевић 2/3, 3. место

3. Марија Лазић 5/4

На општинско такмичење још су се пласирали: Тамара Богдановић (5/1), Богдан Михајловић (5/2), Јован Павловић, Јанко Вуковић (5/3), Теодора Бошковић, Кристина Васиљевић (5/4), Катарина Анђелковић (5/7).

Шести разред

1. Михајло Мајсторовић 6/6

На општинско такмичење још су се пласирали: Вук Крстић (6/2), Марија Лазаревић, Ксенија Мартиновић (6/3), Стефан Павићевић (6/4) и Александра Дробњаковић (6/5).

Седми разред

1. Анђелка Лазић 7/1
- Петар Никић 7/7
2. Марко Арсеновић 7/1
- Тијана Скендери 7/3
3. Лука Гемаљевић 7/4

На општинско такмичење још су се пласирали: Милош Тасић (7/1), Алекса Чобановић, Алекса Козодеровић (7/2), Дајана Скендери (7/3), Дуња Милојевић и Анђелија Стамболовић (7/6).

Осми разред

1. Јелена Родић 8/3
2. Стефан Матијевић 8/6

Општинско такмичење

Трећи разред

- Никола Спалевић 3/6, 2. место
Бранко Лапчевић 3/3, 2. место
Матеја Милошевић 3/2, 2. место

Четврти разред

- Милица Инђић 4/1, 1. место
Тамара Димишковски 4/1, 1. место
Катарина Обрадовић 4/6, 2. место
Матеја Шмитран 4/4, 3. место
Огњен Пејчић 4/5, 3. место
Петар Вујић 4/5, 3. место
Смиљана Лазић 4/1, 3. место
Андреја Радосављевић 4/2, 3. место

Пети разред

- Мирослав Поповић 5/1, 2. место
Теодора Бошковић 5/4, 2. место
Игор Костић 5/1, 3. место

Седми разред

- Анђелка Лазић 7/1, 2. место
Марко Арсеновић 7/2, 2. место
Лука Гемаљевић 7/4, 2. место

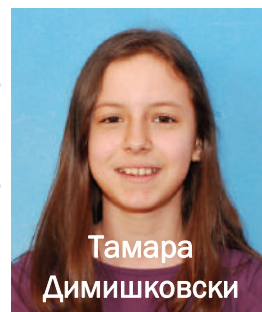
Осми

разред

- Јелена Родић 8/3, - пласман на градско такмичење

Градско такмичење

- Тамара Димишковски 4/1 – 3. место
Јелена Родић 8/3, 2. место

ФИЗИКА ХЕМИЈА

Школско такмичење

Шести разред

1. Софија Главаш Трбић 6/1
Михајло Мајсторовић 6/6
2. Ивана Марковић 6/4
Огњен Ивановић 6/1
Никола Стефановић 6/6
Катарина Зајић 6/1
3. Никола Зајић 6/1
Милош Павловић 6/6
Филип Слишковић 6/1

Седми разред

1. Анђелка Лазић 7/1
Петар Никић 7/7
Марко Арсеновић 7/2
2. Милица Арсеновић 7/2
Катарина Тодоровић 7/2
Алекса Чобановић 7/2
3. Анђела Петровић 7/1
Душан Попов 7/6
Анђелија Стамболовић 7/6
Јелена Цвејић 7/2

Осми разред

1. Александар Вучковић 8/1
2. Марија Стојановић 8/1
3. Ана Жежељ 8/1

Општинско такмичење

Шести разред

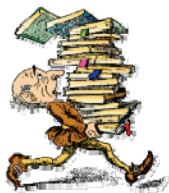
- Софија Главаш Трбић 6/1, 3. место
Михајло Мајсторовић 6/6, 3. место

Седми разред

- Анђелка Лазић 7/1, 2. место
Петар Никић 7/7, 2. место
Марко Арсеновић 7/2, 2. место

Осми разред

- Александар Вучковић 8/1, 2. место
Марија Стојановић 8/1, похвала

Школско такмичење

Седми разред

1. Петар Никић 7/7
Љубица Виторовић 7/6
2. Анита Костић 7/6
3. Лука Гемаљевић 7/4
Анђела Крсмановић 7/5

Осми разред

1. Филип Гојковић 8/6
2. Симона Спалевић 8/5

Општинско такмичење

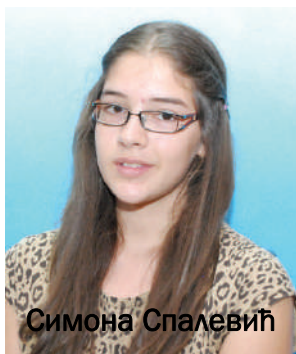
Седми разред

- Анђела Крсмановић 7/5, 2. место
Петар Никић 7/7, 2. место
Љубица Виторовић 7/6, 3. место
Анита Костић 7/6, 3. место
Лука
Гемаљевић
7/4, 3.
место

Осми

разред

- Симона
Спалевић
8/5, 3.
место

Симона Спалевић

Градско такмичење

Осми разред

- Симона Спалевић 8/5, 2. место

ЕНГЛЕСКИ

Школско такмичење

Осми разред

1. Тијана Маринковић 8/3
2. Јелена Родић 8/3
3. Ања Тршић 8/1

На општинско такмичење још су

се пласирали: Ана Жежељ 8/1,
Мина Анђелковић 8/2, Гордана
Рогић 8/2, Милица Перић 8/2,
Теодора Трајковић 8/3, Милица
Аничкић 8/3, Наталија Булић 8/5,
Филип Праменковић 8/6 и Стефан
Матијевић 8/6.

Општинско такмичење

Осми разред

- Наталија Булић 8/5, 1. место
Јелена Родић 8/5, 1. место

Јелена Родић и наставница
Драгана Будимировић

Тијана Маринковић 8/1, 2. место
Стефан Матијевић 8/6, 2. место
Ања Тршић 8/1, 2. место
Филип Праменковић 8/6, 2. место
Ана Жежељ 8/1, 2. место
Гордана Рогић 8/2, 2. место
Мина Анђелковић 8/2, 3. место
Милица Перић 8/2, 3. место

Градско такмичење

Осми разред

- Јелена Родић 8/3, 2. место

Републичко такмичење

Осми разред

- Јелена Родић 8/3, 6. место

ТЕХНИЧКО

Школско такмичење

Енергетика

1. Стефан Матијевић 8/6
2. Теодора Миочиновић 5/4
3. Милица Машуловић 7/1

Информационо-комуникационе технологије

1. Димитрије Недељковић 7/2
2. Сава Вукмировић 8/3
3. Урош Матић 8/3

Ракетно моделарство

1. Алекса Драшковић 5/4
2. Андрија Милошевић 5/4

Ауто моделарство

1. Адам Бекаши 5/5
2. Илија Николић 6/1
3. Марија Лазић 6/3

Бродо моделарство

1. Марија Ђорђевић 6/3
2. Лазар Лазић 6/3

Архитектура и грађевинарство

1. Софија Илић 5/2
2. Теодора Бошковић 5/4
3. Филип Гојковић 8/6

Ваздухопловно моделарство

1. Никола Антић 5/4
2. Марко Арсеновић 7/2
3. Анђела Крсмановић 7/5

Општинско такмичење

Пети разред

- Алекса Драшковић 5/4, 1. место (ракетно

моделарство)
Андрија Милошевић 5/4, 2. место (ракетно моделарство)

Никола Антић 5/4, 2. место

(ваздухопловно моделарство)

Теодора Бошковић 5/4, 2. место (архитектура и грађевинарство)

Седми разред

Димитрије Недељковић 7/2, 3. место (информационо-

Димитрије Недељковић

комуникационе технологије)
Милица Арсеновић 7/2, 3. место (ваздухопловно моделарство)
Марко Арсеновић, 7/2, 3. место (ваздухопловно моделарство)

Осми разред

Стефан Матијевић 8/6, 1. место (енергетика)
Сава Вукмировић 8/3, 2. место (информационо-комуникационе

Стефан Матијевић

технологије)

Градско такмичење

Стефан Матијевић 8/6, 3. место (енергетика)
Димитрије Недељковић 7/2, 4. место (информационо - комуникационе технологије) — пласман на републичко такмичење

Републичко такмичење

Стефан Матијевић 8/6, 8. место (енергетика)

САОБРАЋАЈ

Школско такмичење

Категорија „Б“ (старост 10-12 година)

Девојчице

1. Јања Козодеровић 5/1
2. Милица Николић 4/5
3. Анђела Петровић 5/4 и Тамара Богдановић 5/1

Дечаци

1. Алекса Гудурић 4/1
2. Урош Пауновић 4/5
3. Алекса Кадијевић 4/1 и Вељко Димић 4/1

Категорија „Ц“ (старост 12-14 година)

Девојчице

1. Емилија Вучелић 6/1
2. Јелена Остролучанин 6/2
3. Марија Ђорђевић 6/3

Дечаци

1. Алекса Алексић 7/1
2. Владимир Нешић 8/5
3. Илија Николић 6/1

Општинска смотра „Шта знаш о саобраћају“, генерални пласман – 3. место

ЕКИПА „Б“
Алекса Гудурић 4/1
Урош Пауновић 4/5
Анђела Петровић 5/4
Милица Николић 4/5

ЕКИПА „Ц“
Алекса Алексић 7/1
Владимир Нешић 8/5
Емилија Вучелић 6/1
Јелена Остролучанин 6/2

ГЕОГРАФИЈА

Школско такмичење

Седми разред

1. Ана Вулетић 7/5
2. Дора Живановић 7/5
3. Анђела Крсмановић 7/5
Алекса Ристановић 7/3

На општинско такмичење још су се пласирали: Јаков Булајевић 7/2, Душан Попов 7/6 и Марко Марчетић 7/1.

Општинско такмичење

Седми разред

- Јаков Булајевић 7/2, 1. место
Алекса Ристановић 7/3, 1. место
Дора Живановић 7/5, 1. место
Душан Попов 7/6, 2. место
Марко Марчетић 7/1, 2. место
Анђела Крсмановић 7/5, 2. место

Ана Вулетић 7/5, 3. место

ИНФОРМАТИКА

Општинско такмичење

Седми разред

Петар Никић 7/7, 2. место
Анђелка Лазић 7/1, 2. место

НЕМАЧКИ

Школско такмичење

Осми разред

Никола Фржовић 8/5, 1. место

ЛИКОВНО

Конкурс „У сусрет Ускрсу“ (организатори Пријатељи деце Звездаре и предшколска установа Звездаре)
Прво место за ускршњу колекцију јаја

Матеја Милошевић 3/2 – 1. место на општинском конкурс за карикатуру „Мали Пјер“

БИОЛОГИЈА

Школско такмичење

Пети разред

1. Сара Дебељевић 5/2
2. Исидора Николић 5/3
3. Урош Савић 5/4

На општинско

такмичење још су се пласирали: Катарина Ђуровић, Тамара Богдановић, Алекса Радоњић (сви 5/1), Бојана Селенић (5/2), Јован Павловић, Сара Зимоњић, Марија Мијајловић (сви 5/3), Никола Бјелић (5/6), Милица Брашњовић, Сташа Тршић и Вук Дојчиновић (сви 5/7).

Алекса Јерковић

Катарина Ђуровић

Шести разред

1. Душан Кулић 6/2
2. Алекса Јерковић 6/2
3. Татјана Главић 6/3

На општинско

такмичење још су се пласирали: Јован Вујовић, Емилија Вучелић (6/1), Василије Секуловић (6/2), Марија Лазаревић (6/3), Бојана Раденковић, Ивана Марковић (6/4), Ања Курилић, Александра Дробњаковић и Давид Миљковић (сви 6/5).

Седми разред

1. Христина Вучковић 7/4
2. Петар Никић 7/7
3. Јана Стаменковић 7/7

Душан Кулић

На општинско такмичење још су се пласирали: Милица Дробњаковић (7/1), Бојан Клипа (7/2), Милица Грујић (7/4), Ана Лукач (7/6), Анђела Паљић, Сава Ђорђевић (7/7).

Осми разред

1. Тамара Ђолнић 8/5
2. Татјана Милошевић 8/2

Општинско такмичење

Ања Курилић

Бојана Селенић 5/2, 3. место
Сара Зимоњић 5/3, 3. место
Тамара Богдановић 5/1, 3. место
Алекса Радоњић 5/1, 3. место
Урош Савић 5/4, 3. место
Марија Мијајловић 5/3, 3. место

Шести разред

Алекса Јерковић 6/2, 1. место
Марија Лазаревић 6/3,

1. место
Душан Кулић 6/2, 1. место
Ања Курилић 6/5, 2. место
Давид

Миљковић 6/5, 2. место
Ивана Марковић 6/4, 2. место
Татјана Главић 6/3, 2. место
Емилија Вучелић 6/1, 3. место
Бојана Раденковић 6/4, 3. место
Јован Вујовић 6/1, 3. место
Василије Секуловић 6/2, 3. место

Седми разред

Милица Дробњаковић 7/1, 2. место
Ана Лукач 7/6, 3. место
Петар Никић 7/7, 3. место

Пети разред
Вук Дојчиновић 5/7, 2. место
Исидора Николић 2. место
Јован Павловић 5/3, 2. место
Никола Бјелић 5/6, 3. место

Јован Павловић

Градско такмичење

Пети разред

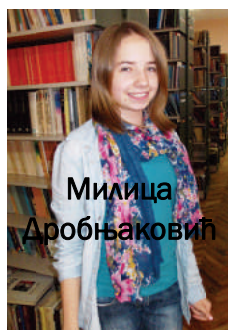
Јован Павловић 5/3, 1. место
Катарина Ђуровић 5/1, 3. место

Марија Лазаревић

Шести разред

Душан Кулић 6/2, 2. место
Марија Лазаревић 6/3, 3. место
Алекса Јерковић 6/2, 3. место

Милица Дробњаковић

Ања Курилић 6/5, 3. место

Седми разред

Милица Дробњаковић 7/1, 2. место

МУЗИЧКО

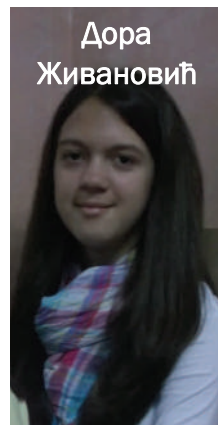
Општинско такмичење

„Златна сирена“

Дора Живановић 7/5, 1. место
Катарина Ђуровић 5/1, 2. место
Адам Бекаши 5/5, 2. место
Силвија Недељковић 7/2, 2. место
Луна Ђурић 3/3, 3. место

Градско такмичење

Дора Живановић 7/5, 1. место

Дора Живановић

ИСТОРИЈА

Школско такмичење

Пети разред

1. Јован Павловић 5/3
2. Марија Мијајловић 5/3
3. Сара Дебељевић 5/2
Сара Зимоњић 5/3
Марија Крстић 5/7

На општинско такмичење још су се пласирали: Адријана Караилијаз 5/7 и Јован Станивуковић 5/2.

Шести разред

1. Василије Секуловић 6/2
2. Алекса Јерковић 6/2
3. Димитрије Секуловић 6/2

На општинско такмичење још су се пласирали: Душан Кулић 6/2, Софија Главаш Трбић 6/1 и Огњен Ивановић 6/1.

Седми разред

1. Марија Мијајловић 7/3
Душан Миловановић 7/1
2. Анђела Петровић 7/1
3. Марко Марчетић 7/1
Душан Попов 7/6

На општинско такмичење још су се пласирали: Андријана Симић 7/4 и Алекса Миленковић 7/1.

Осми разред

1. Стефан Матијевић 8/6
2. Милица Перић 8/2
Михајло Стојадинов 8/2
3. Филип Праменковић 8/6

Општинско такмичење

Пети разред

Марија Мијајловић 5/3, 3. место
Марија Крстић 5/6, 3. место

Шести разред

Василије Секуловић 6/2, 2. место
Алекса Јерковић 6/2, 3. место
Димитрије Секуловић 6/2, 3. место
Огњен Ивановић 6/1, 3. место
Софија Главаш Трбић 6/1, 3. место

Седми разред

Марко Марчетић 7/1, 3. место
Душан Попов 7/6, 3. место

Осми разред

Михајло Стојадинов 8/2, 2. место

Градско такмичење

Шести разред

Василије Секуловић 6/2, 3. место

Василије
Секуловић

ВУКОВЦИ

Булић
Наталија
ученик генерације

Жежељ
Ана

Матијевић
Стефан

Гонцић
Вељко

Димић
Александар

Анђелковић
Мина

Вуксановић
Кристина

Вукмировић
Сава

Трајковић
Теодора

Стефановић
Исидора

Стаменковић
Дамјан

Спалевић
Симона

Родић
Јелена

Родић
Гордана

Перић
Милица

ПОСЕБНЕ ДИПЛОМЕ ВУКОВЕ ДИПЛОМЕ

8/1

1. Ана Жежель – енглески језик
2. Исидора Стефановић – физичко васпитање
3. Александар Вучковић – физика
4. Ана Зорић – физичко васпитање
5. Ања Тршић – српски језик, енглески језик
6. Марија Стојановић – физика
7. Марина Јевтић – физичко васпитање
8. Небојша Табак – физичко васпитање

8/2

9. Милица Перић – енглески језик, физичко васпитање, историја
10. Мина Анђелковић – енглески језик, физичко васпитање
11. Гордана Рогић – енглески језик, физичко васпитање, физика
12. Марко Симић – физичко васпитање
13. Михајло Стојадинов – историја
14. Хацић Софија – физичко васпитање

8/3

15. Јелена Родић – енглески језик, физика, математика
16. Теодора Трајковић – енглески језик
17. Сава Вукмировић – ТИО, физичко васпитање
18. Ђорђе Јовановић – физичко васпитање
19. Јелисавета Којадиновић – физичко васпитање
20. Магдалена Лукић – физичко васпитање
21. Урош Матић – физичко васпитање
22. Никола Митровић – физичко васпитање
23. Никола Рашић – физичко васпитање

24. Сара Тодоровић – физичко васпитање

25. Милица Ђурчић – физичко васпитање

8/4

26. Наталија Томић – физичко васпитање
27. Вељко Перовић – историја, физичко васпитање
28. Михајло Владисављевић – ТИО, физичко васпитање
29. Марија Костић – физичко васпитање
30. Вања Милошевић – физичко васпитање

8/5

31. Владимир Нешић – ТИО
32. Јасмина Далифи – ТИО
33. Тамара Ђолнић – биологија
34. Симона Спалевић – српски језик, математика, хемија
35. Наталија Булић – српски језик, историја, физичко васпитање, енглески језик, ТИО

8/6

36. Милица Аксић – физичко васпитање
37. Кристина Вуксановић – српски језик
38. Стефан Матијевић – ТИО, енглески језик

8/1

Ана Жежель
Исидора Стефановић
8/2

Милица Перић
Гордана Рогић
Мина Анђелковић
8/3

Јелена Родић
Теодора Трајковић
Сава Вукмировић
8/4

Вељко Гонцић
Александар Димић
8/5

Наталија Булић
Симона Спалевић
8/6

Стефан Матијевић
Дамјан Стаменковић
Кристина Вуксановић

39. Филип Праменковић – енглески језик
40. Дамјан Стаменковић – биологија

ЛИТЕРАРНИ КОНКУРСИ

У овој школској години, наши ученици су учествовали на више литерарних конкурса. Ево кратког прегледа најбољих резултата.

На конкурсу „Звездано небо нада мном“, **Ања Тршић** (8/1) је освојила 3. место на Звездари. На конкурсу „Будимо људи“, који се организује у склопу манифестације „Дани ћирилице“ у Баваништу, учествовали су **Тамара Шурлан** (5/3) и **Марина Бундало** (5/2). Финалиста литерарног конкурса „Мали победник“ био је **Огњен Тадић** (6/5), са песмом „Црни ја“, а на Ђачким песничким сусретањима **Љубица Виторовић** (7/6) је заузела друго место, док је **Милица Дрмановић** (4/5) била финалиста.

У оквиру нашег школског пројекта „Школа без насиља“, на конкурс су најбољи били:

у категорији ПОЕЗИЈА:

1. Исидора Николић 5/3
2. Ања Курилић 6/5
3. Павле Гладовић 5/2

у категорији ПРОЗА:

1. Теодора Бошковић 5/4
2. Симона Спалевић 8/5
3. Миа Петаковић 5/3

Киша пљушти.

Све око мене је црно,
уснуло је и пусто,
попут смрти.

Мрак разара све што је живо,
срећно,
и тако, док се све око мене руши,
желим да потонем у рупу без дна,
јер најважнијих мојих нема.

Осећам, почиње да свиће,
отварам очи, будим се,
и чујем миле гласове својих
најдражих,
захваљујући којима знам да је све
само страх
који ме мучи из дана у дан, из ноћи
у ноћ.

Љубица Виторовић 7/6

ПЕСМА О МОМ ОДЕЉЕЊУ

Док неко на своју столицу седа,
Наставница улази и са чудом нас
гледа.

За физичко моле сви,
Наставница размишља дал ће то
моћи.

Јеца је одлучила да то буде трка,
И онда настаде права збрка.

Марију боли рука,
А Максимовићка се жали да јој је
мука.

Оги се стално смеје,
А Потпара у томе баш претерује.

Живковић и Петар моле да на
тренинг оду,

А Стева пита дал може да попије
воду.

На малом одмору Уки вежбе ради,
А Димић сличице из џепа вади.

Док се Невена загрлила са
другарицом својом,

Андреа се на ликовном умазала
бојом.

Димитријевићка главу горе диже,
Док јој се Петровић смеје и своју
лизалицу лиже.

Таблицу множења Наташа учи,
Док се Сејда још више мучи.

Савковић се понекад дере,

А Ана Родић стално руке пере.

Александар и Ана се стално нешто
свађају,

Док Милица и Николина само
падају.

Катарина се прави да све зна,
А са њом и Савић Јована.

Марко и Крнета стално фудбал
играју,

Док им се Јана и Маја слатко
смеју.

Иваница наша,

Не зна оловка где је,

А кад је нађе јако се лепо смеје.

А ту сам и ја, она која је песму
смислила. *Милица Дрмановић,*
4/5

БУДИМО ЛЉУДИ

„Човек не може да бира време у којем ће се родити, ни где ће се родити. Ни околности у којима ће живети.

То не зависи од нас. Али бирамо да ли ћемо бити људи – увек и свуда или нељуди.“

Патријарх Павле

Молим вас чујте моју молбу. Отворите своја срца и допустите да вас дотакну речи једне девојнице.

Не желим да растем у свету где се само говори о насиљу, преварама и злочинима. То је једнако страшно као кад би нам неко ускратио сунчеву светлост. Хоћу да живим међу племенитим, добрим и несебичним људима. Ни једно дете не би требало да живи у страху, већ окружено пажњом и љубављу.

Да би свима било лепо, поклањамо осмехе, заборавимо на увреде и свађе. Сетимо се да искажемо пожртвовање старијима. Лепа реч не кошта ништа, а улепшава живот.

Помозите уплашеном детету, пружите му заштиту. Дајте руку човеку у невољи и свима ће бити боље. Не терајте друге од себе грубошћу, нека победи нежност. Поштујмо друге, па ће и они нас.

Ако сваког дана учинимо нешто лепо да усрећимо друге, усрећићемо и себе. Оно што нас чини људима дато нам је рођењем – способност да волимо, опраштамо, верујемо. Ова осећања морамо неговати као најлепши

цвет. Заиста није тешко бити фин и пристојан. Само се треба понашати онако како бисмо волели да се други понашају према нама.

Зато Вас молим, отворите своје срце и пронађите заборављено дете у себи, неискварено и срећно. Будимо сви деца да будемо људи.

Марина Бундало, 5/2

Нисам бирала време у ком ћу живети, али имам могућности да променим све, и своје детињство учиним безбрижним, младост сигурнијом и старост достојанственом.

Младост је незадржива и дивна. Ја желим мирно да шетам улицама свога града, али је немогуће. Свуда вреба нека опасност. Град је препун дроге, алкохола и мрачних пролаза.

Будимо људи. Заменимо шамар – пољупцем, тугу – загрљајем, ружну реч – бомбоном.

Пружимо старици руку да безбедно стигне до свог стана. Помозимо Тијани да добије ново

срце. Примимо усамљено дете у игру, помозимо промрзлој куци да преживи ове хладне дане. Будимо људи. Помозимо да ниједно дете не зна за зло, да љубав и разум владају, да се сви поштују, помажу и друже, да више уче, да раде и стварају. Помозимо себи и другима да се под словом Н реч насиље из речника избрише. Да не постоји.

Овде је мојој причи крај, али и почетак једне велике жеље. Желим да негујемо храброст, племенитост и искреност. Желим да се радујем, волим...

Јер то је живот, а ја желим да живим.

Тамара Шурлан, 5/3

13

ЗВЕЗДАНО НЕБО НАДА МНОМ

Од старијих сам слушао да сам као мали често гледао у небо. Посебно ноћу када је било ведро, без облака.

И данас када се пробудим ујутру имам обичај да одмах погледам кроз прозор и видим какво је небо, да ли је облачно или ведро. Често ме моји укућани задиркују због тога, па кажу да ћу бити метеоролог.

Волим увече да се прошетам, посебно лети, када се чују цврчци и понеки свитац се појави и изненади ме. Скоро сам био у једној ноћној шетњи са мамом. Иако је било око шест сати, већ је било мрачно. Ходали смо полако дугачком стазицом иза наше зграде. Мама је ћутала, а ја сам уживао у тишини ноћи. Погледао сам у звезде. Изгледале су далеке и недостижне. Понека звезда затрепери као да даје неке чудне знаке. А Месец у свом пуном сјају гледа право у мене. Питао сам маму да ли примећује то, а она ми је испричала да се као мала плашила Месеца јер је мислила да је прати и посматра. То ми је било смешно. Мало је било чудно када је рекла да многе звезде које ноћу видим више не постоје, од њих је остала само светлост која путује до нас. Оне су толико удаљене да је то тешко и замислити. То ме је баш зачудило, али и растужило јер су звезде које смо управо гледали мртве, а да су иза себе оставиле веселу трепераву светлост.

Сада другачије гледам на звездано небо изнад нас, и често док посматрам весели трептај неке далеке звезде, питам се да ли је то њен последњи поздрав кроз бесконачни свемир.

* * * * *

Кад погледам горе, пред очима ми се појави црnilо и тмина која се простире у недоглед, бескрајна тама која иде у непознато. То је тама која ме подсећа на сваку дискриминисану особу, гладно дете, жртву насиља, рата или убиства; на онога који због овог или оног разлога не може на својој кожи да осети додир вољеног.

Видим цео свет. Видим тугу у срцима оних којима је тешко, видим бол у очима оног ко пати и душу онога што је преживео нешто што многи људи никада неће. Али, такође, видим особу која је упркос свему стала на ноге и након мрачног периода у животу, стиснула песницу и дигла главу са снагом и одлучношћу оног ко има за нешто да се бори. Јер, иако је небо ноћу мрачно, застрашујуће и непознато, увек постоји бар једна звезда која сија тако јако да свака особа на свету може да је види. То је звезда која обасјава тамно небо и улива ми сигурност. А када сија једна звезда, сијаће и друга и трећа; и тако за сваког човека на свету. И када се једна звезда угаси, рађа се нова да попуни њено место. Као што звезде сијају да би одагнале мрак, тако у свачијем животу постоји бар једна звезда да одагна таму. Милиони људи на свету живе тешким животима и свакоме може бити још теже. Али права срећа се крије у тој маленој звезди која те прати целим путем. Права срећа је имати неког да те воли и да ти ту љубав пружи када је потребно. Сваки осмех, загрљај,

додир, чак и најкраћи поглед, нечија је мала звезда која сија непрестано. У томе лежи истинска срећа. За то се бори онај који на срцу има ожиљке, онај који је преживео и има срећу да каже да је јачи него икад.

Погледам горе и изгубим се у милијардама звезда које сијају заједничком снагом. Погледам горе и изгубим се у насмејаним лицима свих за које имам ту част да кажем да су моја породица и пријатељи. Ја сам једна од милијарди звезда на свету, али за неког сам једина. Погледам горе и видим свако срце које сам дирнула. Јер то је доказ да сам живела, да сам нешто постигла и да ће се једног дана, када се моја звезда угаси, неко сетити да сам постојала. Чак и ако тога нисмо свесни, то је нешто што повезује срца свих који су се икада суочили са неким проблемом.

Постоји једна звезда за сваку дискриминисану особу, гладно дете, жртву насиља, рата или убиства, која обасјава тамно небо и која ће наставити да трепери у срцима оних за које је имала ту част да каже да је волела, чак и када нека друга звезда буде обасјавала небо на месту на ком је она јарко сијала.

То је свет који видим када погледам у звездано небо нада мном. То су душе које певају песму охрабрења свима којима је тешко, душе које сијају заједничком снагом и чији ће гласови наставити да се оре и након што се оне угасе.

Ања Трипић,
8/1

ЈА УМЕМ ДА СЕ ИЗВИНИМ

Место где смо често причали о лепим речима, учили песмице о њима и примењивали их у свакодневном животу, било је у мом вртићу. Оне мање лепе речи и погрдне изразе смо закључавали. Кутија је била ружна и црна, док су кључ и катанац били челични. Задатак нас, предшколаца, био је да их никада не пустимо одатле. Али, нисмо успели. Нека снажна сила као да их је извукла, па их можемо чути скоро свуда: на улици, у градском превозу, школском дворишту... док су речи: извини, хвала, молим и опрости ретке, скоро заборављене.

Иако ретке, мени су оне топле и узвишене. Лече као мелем рану. Тако и невине увреде, исхитрени и брзоплети поступци се опраштају само једном чаробном формулом која гласи: „извини“. Себе сматрам добром девојчицом, уmem да препознам праве вредности и кажем извини.

Извиним се увек када мислим да сам погрешила или можда неког увредила. Тада осетим бескрајно олакшање, а када препознам да је друга страна схватила моју намеру, моје срце је спокојно. Све препреке руши само једна реч, која је снажнија и од стене. Пробајте да је изговарате барем три пута дневно и боље ћете се осећати, као после лека када сте болесни. Уmem да се извиним брату чешће него он мени. Извинила сам се и једној старици у тролејбусу јер јој нисам уступила место, својој баки када нисам схватила њену грдњу и другарици када нисам поверовала у оно што ми је причала. Све три су ми опростиле.

Сада сам потпуно сигурна

шта значи порука: „Лепа реч и гвоздена врата отвара“. Покушајте и ви и отвориће вам се сва врата света.

Теодора Бошковић, 5/4

Прве лекције и савете које памтим, а које сам добијала од својих родитеља, биле су да морам да будем искрена и када погрешим да морам ту грешку да признам, а ако некога повредим да морам и да се извиним. Док сам била млађа извињавала сам се за све и свашта. Како сам све више израстала, та узречица у мом речнику више није имала то значење и тежину, и сада када већ имам свој став и своја виђења неких ствари и ситуација и

забринути, тражили су нас на свим местима, као и ми њих. За то време отишли смо у оближњи кафић и од новца који је остао код мене купили смо два сока. Позајмили смо телефон и позвали родитеље. Рекли смо им где се налазимо и они су одмах дошли. Прво сам угледала маму и старију сестру. Она је трчала ка мени и љубила ме је, али мама је гледала као у празно. Није била ни љута, није ни плакала, али је изгледала јако уморно и беспомоћно.

Без речи сам кренула ка мами када је и тата наишао. Очи су ми биле пуне суза, зато ни моје извињење није било

извињења се теже изговарају јер углавном за сваки свој поступак имам оправдање. Кажу да се највише повреде особе које се највише воле. А особе које највише волимо су углавном увек око нас па и могућност да их изневерите или повредите је увек већа.

Једном сам се изгубила са својим млађим братом у непознатом граду. Родитељи су били јако

обично. Било је препуно љубави, али и грешке коју сам направила и коју сам морала да прихватим.

После дугог разговора моји родитељи и ја дошли смо до заједничких одговора, а најосновнији је био да никада не поновим грешку.

Миа Петаковић, 5/3

ЈА УМЕМ ДА СЕ ИЗВИНИМ

Пуно речи на овом свету
човека великим чине,
али ниједна, баш ниједна
као реч „извини“.

То не може свако лако да каже
када се нађе у проблему,
слаби увек изговор траже
или просто мењају тему.

И ја понекад неспретно прођем,
па другарици дотакнем ногу,
и у незгодну ситуацију дођем,
али кажем: „Извини!“
јер то само велики могу.

Понекад из дечије чарке,
отме се нека реч ружна,
ја одмах кажем „извини“,

ЈА УМЕМ ДА СЕ ИЗВИНИМ

Тешко се говори,
ал пуно значи
после те речи
постајемо јачи.

Нисмо слаби,
можда само фини
кад за своје грешке
кажемо извини.

Некад је тешко,
некад је лако,
некад то извини,
заболи јак.

Сети се и
размисли
кад кажеш извини
јер то те великим
човеком чини.

Кад би људи
чешће користили реч
извини

сви би били срећни,
сви би били фини.
Ања Курилић, 6/5

ЗАШТО СЕ ОСЕЋАМ ДОБРО У ШКОЛИ

Крај једног парка
у срцу града,
станује моја
школа драга.

Моја лепа школа
није тако мала
Само њој се захваљујем
што ми знање дала.

Хвала мојој школи
што читам и пишем
сваког дана у њој
знање и вештине стичем.

Волим своју школу
домаћи да пишем
сваког дана у њој
знање и вештине стичем.

Школо моја драга,
пуна си другара.
безбрижно нас спаја
знање и срећа
у теби се рађају
друштва највећа.
Павле Гладовић, 5/2

да моја другарица не буде тужна.

И зато да знаш, рећи „извини“,
никад срамота није била,
када некога случајно повредиш,
та реч му је једино мила.

Мали песници

ПРОЛЕЋЕ

КОМАДИЋ ЗАВИЧАЈА

Деспот Стефан име јој је,
најпре сам вам рећи хтео
баш како је једна школа
завичаја мога део.

И када је много строга
и кад игри нема трага,
опраштам јој врло брзо -
и тада је мени драга!

Понекад се пуно учи,
скупљена су нама крила,
од часова пуца глава -
ал' је ипак мени мила.

Кад је тихо свуд околу
не чује се дечја вриска,
ипак волим звоно њено -
и тад ми је срцу блиска.

Раном зором кад ме буде
и око мене свуд је мрак,
журно идем ја у школу,
срећан, што сам баш њен ђак!

„Ђачко доба најлепше је“,
бар одрасли кажу тако,
ал' ја школу своју волим
и овако и онако!

Деспот Стефан име јој је
а презиме дечја граја
моја школа баш
је велик
део мога
завичаја.

Душан Павић,
4/2

ЖИВОТИЊСКИ СВЕТ

Чудо, има једна фока,
Најбољи пријатељ јој је кока.

Чула сам причу малог зеца,
Како у школи никад није добио кеца.

Тамо је и лав,
Вредан је као мрав.

Упознала сам китове,
Који савршено певају хитове.

Такав је то свет
Са животиња двеста пет.
Миа и Марија, 4/3

ШТА ЈЕ ЉУБАВ

Зна ли неко да ми каже
Ал да ме не слаже:
Љубав шта је
Љубав шта је?

Љубав је када
Некога волиш
И када га сањаш
Када га загрлиш
И руку му пружиш.

Кад ти је топло око срца
Као прва пролећна песма птица
Знај то што си осетила
Љубав је била.
Вера Влашки, 3/6

На планету нам
слеће,
шарени Змај
Пролеће.
Доноси нам срећу
и радост највећу:
светлост и топлоту
игру и доброту.

Све ће бити раскошно и лепо
кад баци пламен љубави,
топлоте
срце ће бити пуно чистоте,
играња и доброте.

Радујмо се Змају Пролећу,
веселим бојама и цвећу.
Никола Спалевић, 3/6

КАДА ДОЋЕ ПРОЛЕЋЕ

Пролеће нам стиже на крилима
змаја,
кроз птичју песмицу врапчић
нам се јавља.
Жути цветић ко зрак сунца сја
нек се зна, нек се зна,
да пролеће на врата куца.

Нежан као свила на сукњици од
тила
лептирић мали одмара крила,
а пчелице медице
малене вреднице лете од цвета
до цвета
као балерине носе хаљине
фине.

Воће као из бајке,
румене јабуке као ружа црвене,
а зумбул мали из траве се јави:
„Пролеће стиже и лепши дани
су све ближе“,
а он мирише, мирише.
Милица Милићевић, 3/6

ЈЕДНО ДРВО МАЛО

Једно дрво мало,
Стоји на сред стазе,
Уске и мале,
Док птице плаве,
Поносно као орао,
Шетају небом,
И лете изнад главе.

Једно дрво мало,
Ниско и право
Шири своје гране,
А Сунце гледа
Тај дивни плес
У коме гране жутих и црвених
листова
Плету круну као да је на глави
краља или краљице.

Лена Бен Давид, 3/3

Ово су самостални састави ученика 1/2. Они имају само 8 година!

АВАНТУРЕ ЈЕДНЕ СЕМЕНКЕ

Ја сам семенка и зовем се Сара. Ветар ме је одувао са шарене ливаде. Јако сам се уплашила кад сам полетела. Летела сам преко различитих кућа. Видела сам пуно шарених ливада и дворишта. Деца су се смејала из својих кућа. Ветар ме је спустио испред једне куће. Свидео ми се нови крај. Било је малих и великих биљака. Претворила сам се у предивну љубичицу. Мирисала сам на мали парфем.

Сара Лапчевић

Изашла сам из цвета, а онда ме је ветар одувао. Обрадовала сам се кад сам полетела. Видела сам куће, штале и животиње. Ветар ме је одувао и спустила сам се на ливаду. Нови крај ми се толико свидео и био је леп. Временом сам се претворила у љубичицу. Имала сам и друштво. Помирисала ме је једна девојчица. Ја сам јој се свидела.

Исидора Решетар

Ветар ме је однео са ливаде. Ја сам се уплашила када ме је ветар одувао. Летела сам изнад града. Видела сам моју кућу и моје другаре. Ветар ме је спустио на другу ливаду. Мени се баш допао нови крај. Претворила сам се у нарцис, зато што га волим.

Дара Стојковић

ЈЕСЕЊИ КАРНЕВАЛ

Дана 12. октобра у нашој школи одржан је јесењи карневал. Сви ученици млађих разреда данима су правили костиме и маске чиме су показали изузетно интересовање за ову манифестацију. Веродостојно представљајући јесење плодове, у брижљиво израђеним костимима по њиховој жељи, они су прошетали од своје школе миријевским парком. Својом лепотом, маштовитошћу и креативношћу скренули су пажњу свих пролазника, намећи им изразе искреног одушевљења и дивљења.

ПРОЛЕЋНИ КАРНЕВАЛ

Ученици млађих разреда, у костимима којима су обележили долазак пролећа, прошетали су стазом заједно са другарима из ПУ Маслачак. Бубамаре, дрвеће, цвеће, роде и други симболи пролећа задивили су облицима и бојама машту деце и одраслих.

МОСТОВИ

Мостови су грађевине тешке,
и преко њих се углавном прелази
пешке.

Били они камени, дрвени или
бетонски,
мостови су претешки.

Испод њих крију се воде разне,
а лети када је суша,
корита се празне.

Када падне мрак, најбољи светле,
у бојама дуге прелепе.

Ноћ је време за опуштање,
када никог нема он мирује.

Ни мостовима лако није,
када примају тол'ке киле.

Мостови нас и спајају и
раздвајају.
Сваки сусрет нама добро дође,
зато што преко моста мора да се
прође.

Андреј Барош, 5/3

Моја учитељица

Први дан у школи од
непознатог страх,
али кад у учионицу уђе
плавокоса вила,
и рече: „Ја сам ваша
учитељица“,
нама од радости
застаде дах.

Та дивна жена
анђеоског лица,
бринула је о нама и
када је тужна била,
и свакоме море знања
на поклон дала,
баш као да нас је све
родила.

Љубав према њој нам
срца освоји,
и помислимо да није
тачно,

то што у књигама стоји,
да само једна мајка постоји.

Као трептај ока четири годинце,

четири разреда у
прошлост шаље,
она сад има
нове прваке,
а ми без ње
морамо даље.

Хвала за
прелепо
детињство крај тебе,
твој лик ће ме вечно пратити
као сенка,
и мудрост и знање у живот
понешено,
хвала ти најдража учитељице
моја

Јовановић Дренка.

Исидора Николић, 5/3

4/6 У ВРТИЋУ „БУБАМАРА“

Ученици одељења
4/6 са учитељицом
Зорицом Марковић
гостовали су у вртићу
„Бубамара“. Изводили су
огледе у истраживачком
центру вртића и тако
представили део садржаја
изборног предмета Рука у
тесту.

ПРЕДСТАВЉАМО ПЕСНИКА ДРАГОМИР МИША ЂОРЂЕВИЋ

Драгомир Ђорђевић је рођен пре шездесет година у Земуну, међутим, детињство и младост провео је на нашој Звездари, у кући свога деде. Био је вољен и поштован од стране деце, али и колега – песника. Његов таленат препознао је и Душко Радовић, који га је уврстио у своју чувену *Антологију српске поезије за децу*, што значи да је тада млади Ђорђевић испунио веома захтевне критеријуме. Управо неким од Радовићевих начела можемо описати ове песме: „Добра песма је песма с мером. Добра песма има онолико речи колико је потребно да би се доказала. Добра песма је здрава песма. [...] Добра песма за децу мора занимати и одраслог читаоца.“

Изгледа да Драгомирове песме плене и интересују читаоце свих година, некада су духовите, некада веома топле, али најважније од свега је да се са њима свако може поистоветити. Једном приликом је на питање неког детета колико има година, Драгомир Ђорђевић одговорио: „Обично једанаест, а кад сам у форми, онда седам!“

Песник који је писао о дечијој игри, који је прелазео старосне границе, али и који је знао и за дечију тугу, заљубљеност, пријатељство, свет животиња и много тога још што чини одрастање, за собом је оставио 17 књига поезије, а неке од њих су: *Нема ништа од колача (плус батине)*, *Нешто се догађа*, *Сећа ли се ико*, *Признај да се волимо*, *Ја такође*, *Шта нос тражи код мог прста...*

Сузана Ђорђевић, библиотекарка

Рецепт за деду

Потребно

Десет грама

Седих власи

Једно чело са сто бора

Нос ко гребен

Јака брада

Широк осмех

Попут мора

Штап и шешир

Џемпер сако

На реверу

Једна значка

Лула баба

Два унука

Син и снаја

Пас и мачка

Заборавност

Дремуцкање

Једна душа попут меда

Благог поглед

Брдо прича

И – готов је

Један деда.

Протестна градска песма

Доста ми је солитера
И десетог спрата
Хоћу као мој друг Пера
У двориште с врата

Лифтови су чудо светско
Понос сваке зграде
Покваре се врло ретко
А још ређе раде

Доста ми је тог асфалта
Од ког мука хвата
Ја сам брате жељан блата
Ко генерал рата

Доста ми је градских паса
Што цвиле за коску
Хоћу краву и то праву
Може и сеоску

Папагај ми на врх носа
Ко да ми је цимер
Хоћу неку ретку птицу
Кокошку на пример

Нећу кифлу хоћу ону
Погачу са сољу
Хоћу дрво макар дрвце
У мом видном пољу

Доста ми је солитера
И десетог спрата
Хоћу као мој друг Пера
У двориште с врата.

ЧИТАЛАЧКА ЗНАЧКА

Дана 11. априла одржана је мала школска дискусија о прочитаним делима и прегледани су читалачки дневници. **Татјана**

Бребановић из јавне библиотеке „Блажо Шћепановић“ и **Сузана Ђорђевић**, наша библиотекарка, имале су тежак задатак, будући да су сви ученици били веома мотивисани да изразе своје мишљење и утиске о прочитаним књигама, као и то да су имали добро вођене дневнике. Ипак, одлучено је да нашу школу на општинском кругу представљају: **Данило Иванежа 2/3**, **Анђела Поповић 2/3** и **Никола Перовић 4/5** (у категорији „најбољи читалачки дневници“); **Лука Милићевић 2/3**, **Алекса Голубовић 2/2** и **Јулијана Милошевић 5/2** (у категорији „говорници“).

Дана 17. маја одржано је градско такмичење. Нашу школу и Звездару је представљао **Алекса Голубовић**, ученик 2/2. Он је имао част да са писцима у Римској дворани Библиотеке града

Београда разговара о прочитаним делима. Као и прошле године, жири су чинили познати писци за децу: **Милован Витезовић** и **Урош Петровић**.

Деца која су учествовала су препоручивала књиге и успешно нам представљала своје вештине говорништва и разумевања прочитаног, што и јесте циљ овог програма.

Писци су изразили задовољство што су имали прилике да чују препоруке и читалачке потребе њихове најбројније публике. Неке од

препоручених књига смо имали и ми у програму, а неке су и за нас биле новина, на пример *Очаране наочаре* **Светлане Велмар Јанковић**.

Честитамо свим учесницима на труду јер су показали спремност да и поред редовних школских обавеза пронађу времена за читање. Надамо се да ће наставити да негују ову способност и лепу навику, а да ће се и други угледати на њих.

Сузана Ђорђевић

КРАТКА ПРИЧА О НАМА

ЧЕТВРТО ДВА

„Хоћу и ја у Четврто два“, написала је на нашем Фејсбук профилу једна жена. „Ви сте стварно посебни, код вас се увек нешто дешава. И забавно, и креативно“. Заиста, није нескромно то

рећи, у Четвртом два је увек зујало као у кошници. Као и сва одељења

Невена Адамовић се присећа почетка школске године у трећем разреду када су гостовали уметници из Керамичког студија „Моје боје“. „Хвала Каћиним родитељима што су нам приуштили једну такву креативну забаву. Правили смо брошеве, наруквице, шоље, а онда их украшавали и изложили у холу наше школе“.

скупили смо се сасвим случајно, а сасвим намерно наша учитељица је била **Јасмина Бајчетић**. Најпре нас је заразила својом огромном енергијом и креативношћу, а после је изгледало да све иде само од себе.

Највише се зна о нашим представама. Освојили смо прво место на општинском такмичењу кратких драмских форми са представом „**Моје Миријево** – комадић завичаја“, први

на Звездари били смо и са представом „**Краљевски фестивал**“. Пре тога припремили смо и изводили још неколико представа: „Прича о Фарм Вилу на Миријево хилу“, „Или си у нашој групи, ил' се губи, бре!“, „Хоћу да будем ја“, „Кад порастем, бићу Деспот“, „Свети Сава и голубица“, „Асертивно, медоњо“... С неким од њих наступали смо на прославама Дана школе, Светог Саве, пред будућим првацима... У склопу хуманитарне акције „Помозите да мала Тијана добије ново срце“ одиграли смо три пута представу

„Краљевски фестивал“ и приход од 68.430 динара уплатили за лечење наше другарице.

Наш најновији успех и велика срећа и задовољство је то што смо **освојили друго место на градском такмичењу** управо са том представом – „Краљевски фестивал“!

Нисмо се бавили само глумом. Организовали смо и новогодишњу продајну изложбу наших ликовних радова, а зараду од 10.000 динара потрошили смо на куповину пакетића за децу са

посебним потребама из Удружења „Наша деца“. На честа дружења са њима кроз креативне радионице

Маша Јовановић: „Оно што је прво ваљда се најдуже памти. Моја прва награда, треће место на ликовном конкурс „Еколошке поруке“, била је велико изненађење за мене. После су сви моји и наши успеси већ некако били очекивани. Уживала сам у дружењима са нашим родитељима, а нарочито са Богијевом мамом Јеленом која нас је научила да играмо „Вака, вака“. Посебно сам поносна што сам учествовала у стварању химне нашег одељења у чему ми је пуно помогла Нина и њена мама Александра“.

смо посебно поносни.

Бавили смо се и новинарством правећи филмове о Јесењем и Пролећном карневалу, о Фестивалу науке у нашој школи, правили смо и документарни филм о теткицама за „Кидс фест“... Освојили смо треће место на Звездари у такмичењу за најраспеваније одељење. И појединачно смо учествовали на бројним конкурсима и такмичењима и освојили велики број награда, од рецитована,

Стефан Љиљак каже да му је сваки тренутак проведен са другарима стечено благо за цео живот. „Пресрећан сам што сам глумио у нашим представама и имао ту част да заиграм на даскама „Звездара театра“ и то на сцени која носи име нашег легендарног глумца Данила Бате Стојковића. Таква прилика се не пружа ни много већим звездама од мене“.

„Уживао сам у дружењима са родитељима мојих другара и упознавањем са њиховим занимањима. Најузбудљивији је био сусрет са Перовићевим татом Видом – капетаном прекоокеанског брода. Упознао нас је са разним деловима наше планете које је посећивао, причао о сусретима са пиратима...“, утисци су **Алексе Перића**.

преко поезије и прозе, до ликовног стваралаштва.

Уложили смо много времена и енергије (време нам је највише недостајало)... Често смо остајали после часова, долазили у школу суботом и недељом. Мотор свега била је наша учитељица, иако она то никад неће признати! Велику помоћ имали смо и од наших родитеља који су своје слободно време и викенде морали да

Нина Милинковић уз

загонетни осмех истиче да се не двоуми, него „стоуми“ шта да помене: „Књигу бих могла да напишем о нашим непоновљивим искуствима, а што се тиче мог скромног доприноса нашој заједници то су награде и признања на ликовним конкурсима. Срећна сам што сам освојила другу награду на конкурс „Еколошке поруке“ и што сам, захваљујући пласману на „Дечији васкршњи сабор“ заједно са Душаном имала прилику да се дружим са децом из различитих земаља и да посетим родну кућу – музеј нашег великог војводе Живојина Мишића“.

планирају прилагођавајући се нашим активностима. Учествовали су и у прављењу костима и сценографије за наше представе. У акцији „Сусрети петком“ они су нам, причајући о својим професијама, били и предавачи. Често су присуствовали настави, на пробе нам доносили сокиће и храну...

Да смо посебни рекао нам је и песник **Недељко Попадић** који је две полусатне емисије „Крила витеза“ на **Каналу Д** посветио нашем одељењу. Промовисали смо своју школу и на другим медијима и по друштвеним мрежама. Можда смо и једино одељење које је само направило и своју химну, а ове

речи те химне нас можда најбоље и описују:

„Наша сложна заједница,
насмејано Четврто два“.

А Јаца се смешка. Дуго ћути,
па уз загонетни смешак говори
стихове великог Драгомира
Ђорђевића:

„Биће за нас још ловора,
застарелих – ни говора!
Још ће бити – Немој селе,
Још ће бити – Куку леле!...
Још ће неки и да стрепе,
Још ће тога да нам „лепе“...
Још ће Тама да нас „склања“,
Још ће Неко да нас сања...
Још ће Многи да се боје.
ЈОШ МИ НИСМО РЕКЛИ СВОЈЕ!“

Алекса Милиновић каже да и сад може да чује снажне ударце свог срца када је прошле године у Ваљеву чуо баш своје име када је жири проглашавао победника републичког такмичења рецитатора. „Значило ми је што су препознали „оно нешто“ у мом казивању песме Недељка Попадића и посебно што сам своју школу представио на најбољи начин“, каже Алекса који је награђен и за улогу саветника Злоћка у представи „Краљевски фестивал“ на градском такмичењу. Текст о његовим успесима се налази и у књизи „Најбољи ученици основних школа Србије“.

Душан Павић дели

Нинино мишљење. „У Мионици је било прелепо. Упознали смо другаре из разних градова, не само наше земље него и региона. Одушевљен сам експонатима из војводиног музеја. Ипак, најјачи утисак са „Васкршњег сабора“ је купање у базену у Бањи Врујци јер је то био 30. април“. Душан, који је освојио више награда и признања на литерарним такмичењима, каже да су му другари које је стекао у Четвртог два највредније одличје, а за једног друга и једну другарицу тврди да ће му сигурно бити пријатељи за цео живот.

*Чланови новинарске секције
4/2:*

*Нина Милинковић, Дуња
Бабић,
Алекса Милиновић и Душан
Павић*

СЕЋАЊЕ НА БИВШЕГ ДИРЕКТОРА НАШЕ ШКОЛЕ РАДИВОЈА ГАШОВИЋА ПОСЛЕДЊИ ПОЗДРАВ ПРИЈАТЕЉУ

Након тешке болести, у октобру прошле године престало је да куца срце **Радивоја Гашовића**, бившег директора наше школе.

Гашовић је радио у овој школи још док се звала “Родољуб Чолаковић”, дакле од самих почетака. Био је професор

и савесно вршили дужност просветних радника, изводећи многе генерације на прави животни пут.

Његови, пре свега пријатељи, а затим и колеге **Деса, Емина, Бојчић, Иванка** и други,

истакли су оне карактерне црте које су красиле Радивоја, а које је он понео из родног краја, кршевите Црне Горе и Дурмитора, на који је био веома поносан. Праведност, искреност, отвореност, велико срце, строгост али и нежност, биле су особине нашег пријатеља. Колеге су се присетиле

многих дружења, поготово на наставничким екскурзијама, разговора о битним и небитним питањима и времена проведеног са њим. Радивоје је стално истицао своје порекло, посебно свог славног земљака **Баја Пивљанина**, а често је знао да цитира великог **Његоша**. На Радивојевом примеру се види

колико значи васпитање у најранијој младости и оне вредности које се понесу из детињства.

Сећаћемо се Галета као одговорног професора,

директора и библиотекара, али и као човека који је знао да помогне млађим колегама, као заљубљеника у српску историју, као грађанина забринутог за судбину народа и државе. Сећаћемо га се и као колеге и друга увек отвореног за разговор и пријатељски савет, за

досетку и пошалицу, као човека ведра духа.

Нека је Радивоју вечна слава, а ово мало сећање прилажемо уместо воштанице на његовом гробу.

географије и историје, од 1993. до 2001. године био је директор школе, а након тога библиотекар. Два месеца након упокојења, колеге и пријатељи, у присуству чланова уже породице, организовали су сећање на Галета. Уз слике са многих путовања на којима је делио радости са колегама, приказиваних на видео-биму, његови најближи сарадници подсетили су се времена када су заједнички предано

СПОЉАШЊЕ ВРЕДНОВАЊЕ РАДА ШКОЛЕ

Општи квалитет рада ОШ

„Деспот Стефан Лазаревић“
је оцењен оценом 4 што је и
највиша оцена у процесу
евалуације.

Тим за спољашње
вредновање квалитета рада
школе Министарства просвете,
науке и технолошког развоја је
фебруара 2013. године у ОШ
„Деспот Стефан
Лазаревић“ оцењивао квалитет
свих области дефинисаних
Стандардима квалитета рада
установе:

**Школски програм и
Годишњи план рада**

Настава и учење

**Образовна постигнућа
ученика**

Подршка ученицима

Етос

**Организација рада школе и
руковођење**

Ресурси

Вредновање је вршено на
основу евиденције и

документације, Извештаја,
Школског програма,
Годишњег плана рада,
Развојног плана установе; на
основу праћења наставе и
других облика образовно-
васпитног рада; разговора са
директором, стручним
сарадницима, наставницима,
ученицима, родитељима и
члановима Школског одбора.

Извештај Тима и
највиша оцена 4 потврдили су
да знамо, умемо и можемо да
на најбољи начин подстичемо
лични развој сваког ученика и
запослених, али је то и
подстрек за бољи рад и
постизање нових резултата.

НАШОЈ ШКОЛИ ЈЕ ДОДЕЉЕНА ПЛАКЕТА ЗА УСПЕШНО РЕАЛИЗОВАЊЕ ПРОЈЕКТА „ШКОЛА БЕЗ НАСИЉА“

На конференцији
која је одржана 13. 12.
2012.

године, Министарство
просвете, науке и
технолошког развоја и
УНИЦЕФ су уручили
плакете директорима 24
основне школе које су
ове године успешно
развиле све компоненте

превенције насиља у школском окружењу и тако стекле признање да могу самостално да раде на
даљем развоју сигурне и подстицајне средине за децу у својој школи.

Поносни смо што је и наша школа једна од 24 које су добиле плакете!

ТРУД СЕ ИСПЛАТИ

Ове године није било лако изабрати ђака генерације. Међу више сјајних ученика, издвојила се **Наталија Булић**, ученица 8/5. Као свестрана личност, исказала је своје таленте у више области и освојила прегршт награда, достојно репрезентујући своју школу.

Како се осећаш као ђак генерације?

Осећам се дивно, драго ми је. Ово стварно нисам очекивала, пошто има стварно много одличних ученика.

На којим си све такмичењима била и које си резултате постигла?

У шестом разреду сам била друга у граду из српског језика и трећа у граду из историје, а у осмом сам била трећа у граду из српског и прва на општини из енглеског. Наравно, била сам и на много спортских такмичења из рукомета, одбојке и кошарке. Ове године смо биле друге на међурегионалном такмичењу у кошарци.

Који предмет си највише волела и који наставник је на тебе оставио највећи утисак?

Највише сам волела физичко, а највећи утисак су оставили **Александар Ерић**, **Љубинка Павлов** и **Драгана Будимировић**, и наравно разредна **Бранка Јаковљевић**.

Постигла си веома добре резултате у спорту. Да ли тренираш нешто?

Да, тренирам одбојку четири године. Баш одбојку тренирам зато што је то најлепши спорт за девојке јер нема физичког контакта са супарницама.

Колико пута недељно тренираш?

Идем пет до шест пута недељно на тренинге, а поред тога имам викендом утакмице.

Ко ти је узор у животу?

Немам неког посебног узора.

Шта ћеш да упишеш и због чега?

Највероватније ћу уписати Шесту београдску гимназију зато што ми је релативно близу, а и чула сам да је јако добра школа.

Имаш много обавеза, а да ли имаш слободног времена?

Истина је да имам пуно обавеза јер поред школе и тренинга идем и на приватне часове француског језика два пута недељно. Али увек нађем барем мало времена да одем са

прави пут. И да не заборавим да захвалим наставници **Сузани Ђорђевић**, али и покојном наставнику **Милораду Цицмилу**, због кога сам и заволела српски

У шестом разреду сам била друга у граду из српског језика и трећа у граду из историје, а у осмом сам била трећа у граду из српског и прва на општини из енглеског. Наравно, била сам и на много спортских такмичења из рукомета, одбојке и кошарке. Ове године смо биле друге на међурегионалном такмичењу у кошарци.

другарицама у град, изађем напоље или гледам неки добар филм. Трудим се да своје слободно време искористим што боље.

Да ли си хтела још нешто да додаш?

Да. Желела бих такође да се захвалим својим учитељицама **Верици Симићић** и **Зорици Марковић** јер су нас извеле на

језик.

Која је твоја порука млађим генерацијама?

Поручујем им да буду упорни и да верују у себе јер се сваки труд исплати! Треба да испуњавају своје обавезе, али и да се забављају и уживају у данима основне школе.

Разговор водила:

Ана Ковчић, 8/5

РАЗГОВОР СА ПРЕДСЕДНИЦОМ УЧЕНИЧКОГ ПАРЛАМЕНТА МАРИНОМ ЈЕВТИЋ

УЖИВАЈТЕ У ШКОЛСКИМ ДАНИМА

Марина, како је то бити осмак, да ли ће ти недостајати „Деспот“ и да ли ћеш долазити у своју школу као посетилац?

За почетак, када смо ми били млађи сви смо се плашили те „велике“ деце и тог „осмог“ разреда. Сада, када смо и ми дошли на њихову позицију, схватили смо да то није ништа велико и осми разред нам је брзо пролетео. Основна школа ће ми много недостајати и сваки пут кад будем имала прилику, радо ћу свраћати у школу.

Твоја највећа улога у школи тј. у осмом разреду била је то што си председник Ученичког парламента. Како се осећаш поводом тога?

Бити председник Ученичког парламента је за мене велика улога, али самим тим и велика част. Имала сам дужност да помажем у решавању свих

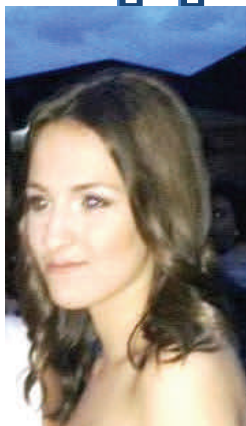
битних питања и била сам укључена у сва дешавања која су се одвијала током ове године.

Колику улогу је парламент имао по твом мишљењу? Да ли је било и активности ван школе?

Парламент је имао велику улогу у раду школе ове године. Да, имао је активности ван школе, а неке од њих су: рад у оквиру Канцеларије за младе, потпуна укљученост у организацију и спровођење манифестације Радост Европе, сарадња са општином...

Шта се конкретно радило у школи? Познате су нам хуманитарне акције и организовање журке. Реци нам нешто више о томе.

Парламент је био носилац

хуманитарних и волонтерских акција, цела школа је имала задатак да у циљу подизања еколошке свести изради еко-цегере, које смо продавали. Такође, биле су нам у гостима и мале балерине. За журку смо се стварно потрудили и баш нам је било драго када је била одржана у фебруару.

Коју школу планираш да упишеш?

Размишљам да упишем медицинску, зуботехничку или економску школу.

Имаш ли неку поруку за будуће генерације?

Поручујем свима да остваре што бољи контакт са наставницима и да сарађују са њима, да буду упорни јер ће само тако остварити своје планове и да уживају у својим школским данима.

ЉУБАВНЕ ПОРУКЕ

Ученици млађих разреда наше школе учествовали су на **Конкурсу за најлепшу љубавну поруку**. Велики број ђака упутио је поруке својим најмилијим да их воли. Љубав је изјављивана мамама, татама, бакама, браћи, сестрама, другарима али и симпатијама. Трочлани жири имао је тежак задатак да од много прелепих порука изабере најбоље.

Шест најлепших порука написали су: **Реља Милошевић 1/1, Ленка Вујичић 1/2, Василије Кадиевић 2/4, Анђелија Кадиевић 2/4, Мина Вујичић 3/1, Коста Мирковић 3/2 и Милица Стефановић 4/6.** У школској библиотеци њима су уручене награде за креативност, оригиналност и искреност коју су изразили у својим порукама.

РАЗГОВОР СА АНЂЕЛКОМ ЛАЗИЋ, НАЈБОЉОМ МАТЕМАТИЧАРКОМ НА РЕГИОНАЛНОМ ТАКМИЧЕЊУ НАЈБОЉА У СВЕТУ МАТЕМАТИКЕ

Анђелка Лазић, ученица 7/1, освојила је прво место на Регионалном такмичењу из научно-истраживачких радова из области математике. То је био повод да са Анђелком обавимо овај разговор.

Да ли ти је ово први пут да си учествовала на оваквом такмичењу?

Ово ми је први пут да учествујем на овако великом такмичењу. На почетку ове школске године пријавила сам се у „Регионални центар за таленте“, по препоруци друга. Рекао ми је да су тамо сви веома забавни и дружељубиви, а и да се може нешто научити.

Због чега си се одлучила за ово такмичење?

Одлучила сам се јер је доста другачије од осталих. Сваки учесник добија ментора, професора из области из које ће писати рад. Сви имају око четири месеца да напишу рад.

Како си налазила времена да идеш на такмичења, обављаш школске обавезе и проводиш време са пријатељима?

Кад се хоће, ништа није тешко. Наставници су имали разумевања за моје ваншколске активности када је то било потребно. Сада сам им веома захвална јер се мој труд исплатио.

Ко ти је био највећа подршка?

Па морам овом приликом да се захвалим мојој разредној и наставници математике **Верици**

Марковић. Она је уложила колико и ја у сва ова

такмичења, и стварно сам јој захвална. Сваки час додатне наставе који нам је одржала био ми је од велике помоћи. Поред ње највећа подршка стизала је од другарица.

Шта планираш даље, што се такмичења тиче?

Следеће године ћу поново ићи на такмичења из математике, физике и наравно програмирања. Покушаћу и поново да напишем рад па ћемо видети да ли ће и он овако добро проћи.

Да ли си размишљала о гимназији коју би желела да упишеш?

Јесам наравно, и мислим да би Математичка гимназија била најбоља за мене. Већ имам доста пријатеља тамо, морам да кажем да су сви веома успешни, паметни

и дружељубиви па бих волела да школовање наставим са њима.

За крај, шта би препоручила онима који хоће да остваре успехе на такмичењима у будућности?

Најважније је да имају јаку жељу да остваре то што су замислили и да нађу подршку.

Када нешто желиш и даш све од себе успех не може да изостане.

Разговор водила:

Милица Дробњаковић, 7/1

РАЗГОВОР СА ДОРОМ ЖИВАНОВИЋ, ДОБИТНИЦОМ ПРВЕ НАГРАДЕ НА ГРАДСКОМ МУЗИЧКОМ ТАКМИЧЕЊУ

ПРЕДОДРЕЂЕНА ЗА МУЗИКУ

Разговарали смо са Дором Живановић, ученицом 7/5, о развоју њеног посебног талента. Наша Дора је освојила 1. место у Београду на музичком такмичењу и сви јој честитамо на великом успеху.

Како се осећаш када људи кажу да си талентована и предодређена за музику?

Драго ми је кад год ме људи похвале у погледу музике јер је много волим, а знам да има и бољих од мене.

С обзиром на то да идеш у музичку школу, а имаш и одличан успех у основној школи, како успеваш да ускладиш све обавезе?

То није увек једноставно али добром организацијом све се може постићи.

У коју музичку школу идеш и које предмете похађаш?

Идем у музичку школу **Станковић**. Похађам клавир, солфеђо и хор.

Освојила си 1. место на градском музичком такмичењу. Да ли си имала трему?

Имала сам малу трему али

Дора и наставница Десанка Вулин

она је била позитивна и подстакла ме је да још боље отпевам.

Коју си песму певала?

Певала сам италијанску песму „**Torna a surriento**“ коју сам научила на хору у музичкој школи. Њу сам одабрала зато што мој глас може добро да је отпева и зато што је текст веома дирљив.

Какву музику слушаш?

Слушам поп, страну музику и неке домаће музичаре.

Који су твоји узор и зашто?

Немам узор у погледу славних личности зато што желим да будем сасвим своја.

Да ли би хтела да напоменеш нешто, а да те нисам питала?

Желим да се захвалим наставници музичког **Деси Вулин**, мојој наставници хора у музичкој школи и мојим родитељима и брату на подршци.

Шта би поручила млађој деци која желе да се баве музиком?

Поручила бих им да се пуно труде јер бавити се музиком није лако. Такође не треба да се разочаравају и одустају ако не успеју из првог пута.

Браво, Дора! Желимо ти све најбоље на наредним такмичењима!

Разговор водила:

*Анђела
Крсмановић, 7/5*

РАЗГОВОР СА ЈОВАНОМ ВУЈОВИЋЕМ, УЧЕСНИКОМ СВЕТСКОГ ТАКМИЧЕЊА У ХИП-ХОП ПЛЕСУ

ИЗ МИРИЈЕВА У СВЕТ

Јоване, шта те је навело да почнеш да тренираш хип-хоп и када је то било?

Када сам на рекреативној настави видео друга како игра, то је у мени пробудило жељу да почнем да тренирам. Почео сам да тренирам пре годину и четири месеца.

Како се зове клуб у коме тренираш?

Клуб се зове „ELYTE“.

Колико тренинга имаш током једне недеље? Да ли вежбаш и код куће?

Имам два тренинга недељно, а наравно вежбам и код куће.

Да ли поред хип-хопа имаш времена за дружење и за школу?

Да наравно, имам времена.

Да ли се више дружиш са друговима из школе или са тренинга?

Зависи од места на коме се налазим, али се ипак више дружим са друговима из школе.

Да ли наступаш са тимом или соло?

И са тимом и соло.

Да ли си освајао неке награде на такмичењима и која ти је омиљена награда?

Да, освајао сам награде, а омиљена ми је сребрна медаља на државном такмичењу које се одржало 27. 5. 2012. у Крагујевцу.

Колико си дневно вежбао пред светско такмичење?

Најмање два сата.

Где се одржало светско такмичење?

У Немачкој, у граду Бохуму.

Колико је земаља учествовало и које си место освојио?

Око 20 држава, а свака држава је имала око 40 такмичара.

Од 76 такмичара у мојој категорији освојио сам 33. место.

Какве су биле реакције твојих тренера?

Били су веома задовољни.

И за крај, шта препоручујеш деци која желе да се баве овом врстом плеса?

Препоручујем им да пуно вежбају и да никада не одустају.

Разговор водила:

Нађа Радосављевић, 6/1

ПЛЕС МАТУРАНАТА

Ученици ОШ „Деспот Стефан Лазаревић“ су се у дворишту школе, 24. 5. 2013. године придружили матурантима у Србији већ традиционалним плесом на завршетку школске године и укључили се у велики европски пројекат „European Quadrille Dance Festival“ – парадну матураната основних и средњих школа. Организатор манифестације је Плесни савез Словеније, а ове године су квадрил плесали матуранти из Словеније, Словачке, Чешке, Естоније, Мађарске, Хрватске, Босне и Херцеговине, Црне Горе и Србије.

Пројекат девети пут окупља младе у великом броју широм Европе. Обарали су и Гинисов рекорд као највећи симултани плес на свету. Музика је емитована преко сателитског радија и сви матуранти су плесали исту кореографију. Тренутни рекорд који је признат за Гинисову књигу рекорда је 33.202 плесача.

Било је лепо видети радосна и озарена лица осмака, али и ученика седмог разреда који су својим учешћем дали подршку другарима на завршетку школске године са жељама за успешан наставак школовања.

„Радост Европе“ је и ове године била манифестација већег културног значаја коју је подржала наша школа у сарадњи са Дечјим културним центром. Обележило ју је дружење са мажореткињама. Наиме, гошће су нам биле из Црне Горе (11 девојчица, које се баве модерним плесом у студију „Алиса“, у Котору), које су припремиле веома лепе и атрактивне кореографије.

Манифестација је почела 1. октобра, уличним дефилеом од Трга Републике до Калемегдана. Деца-домаћини, гости и чланови фото-секције, Вршњачког тима и Ученичког парламента наше школе су учествовали у њему. Сутрадан смо отишли на „Сусрете пријатељства“ у Дворану културног центра и присуствовали концерту који су припремиле Италија, Македонија, Мађарска и друге земље. Наредних дана организоване су журка, спортски дан и свечани концерт у „Сава центру“, на коме су учествовале све земље.

Сузана Ђорђевић

Манифестација „Мала матура велико срце“ је програм који упознаје децу из Београда са децом са Косова и Метохије.

Сваки ученик који је хтео, добио је прилику да проведе четири дана са гостом са Косова. Током четири дана деца са Косова су такође имала прилику да боље упознају Београд, а наравно, за то су били задужени домаћини.

Гости су обишли Зоо врт на Калемегдану, дивне тврђаве Калиша, центар Београда, храм Светог Саве и остала

места где су их њихови домаћини водили.

Иако су заједно провели само четири дана, открили су да имају слична интересовања.

Захваљујући овом програму, деца из различитих крајева Србије су се зближила, заљубила и без обзира што их дели велика раздаљина, ово искуство ће памтити до краја живота и остаће пријатељи.

Катарина Лачковић, 7/5 **31**

После успешно одржаног првог школског фестивала науке у прошлој школској години, наша школа је ове године реализовала ову манифестацију и по други пут, и то 20. октобра 2012. године, а суорганизатор је био наш бивши ученик **Јован Марков**, сада ученик другог разреда Математичке гимназије. Покровитељ фестивала је била Градска општина Звездара.

На фестивалу су гостовали: Центар за промоцију науке (донели лево роботе!), Институт за молекуларну генетику и генетичко инжењерство (испитивање ДНК), STRAWBERRY

снашли у својој улози и својим млађим другарима кроз поставке објаснили

природне појаве и законе који их иначе чекају у вишим разредима. Тако сада млађи не стрепе од

школовања.

И још пар вести у вези нашег научног рада.

На изложби ЦЕРН У СРБИЈИ изложена су три експоната са нашег школског фестивала науке.

Наша школа је учествовала на првом општинском фестивалу науке, одржаном у Шестој гимназији. Ученици су представили део поставке чији је аутор Јован Марков, а која је презентована на нашем школском фестивалу науке.

Наши ученици су посетили и велики Фестивал науке 6, а неки су и изводили огледе са школског фестивала.

ЕНЕРГУ – соларни панел.

Експерименти су се изводили у учионицама у приземљу школе, а експонати су били изложени у Свечаној сали и атријуму школе. Занимљива предавања су одржали **Ана Тришовић**, **Јелена Стојковић** и **Владимир Петровић**.

Преко 40 ученика је изводило огледе, а представиле су се секције већине предмета са својим експонатима. Овогодишњи демонстратори су се одлично

добивања нових предмета, већ једва чекају да почну да их изучавају, те да се и сами укључе у једно од будућих издања Фестивала. Једна од важних чињеница у вези Школског фестивала је да је успео да окупи бивше ученике школе. Они су волонтирали на Фестивалу у жељи да помогну млађим колегама-демонстраторима. Такође, желели су да на неки начин узврате школи, односно људима који раде у њој, за све оно лепо што су добили за време основног

ПРИЧЕ О НИКОЛИ ТЕСЛИ

Када је имао само три године, **Никола Тесла** се преко мачке први пут упознао са електрицитетом. „Радом сам се играо повлачећи мачку за реп и за високу длаку на леђима. Мачкина

СВУДА ОКО НАС
СВЕ СЕ ВРТИ, СВЕ СЕ
КРЕЋЕ, СВУДА ЈЕ
ЕНЕРГИЈА.

*Никола Тесла, мај
1891. године*

леђа су се купала у светлу, а моја рука је изазивала ватромет варница. [...] Да ли је природа велика мачка? Ако јесте, ко је вуче за реп?“

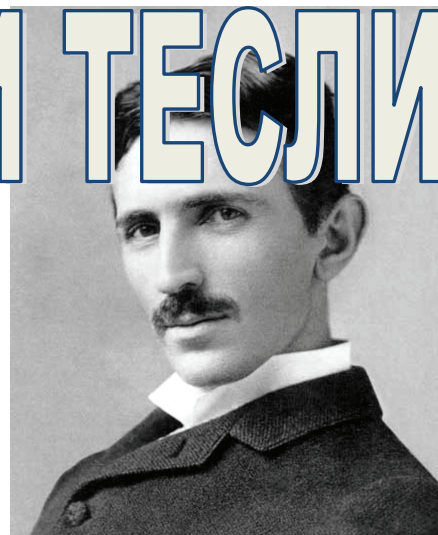
Тесла је имао невероватно памћење. У школи је решавао

задатке у исто време док је наставник писао на табли, и када би задатак био постављен, Тесла је истог часа знао решење.

Прву хидроелектрану је отворио на Нијагариним водопадима. На основу те документације направљена је иста на реци Ђетињи у Ужицу, која и сада производи струју.

Једног зимског дана у фебруару 1882. године шетао је са другом **Сигетијем** и гледао залазак Сунца над будимским брдом. Почео је да црта штапом дијаграм на шљунковитој стази. То је био мотор на наизменичну струју: „Мотор који сам открио је чаробна лампа. У тој лампи налази се дух који ће једном ослобођен чинити огромне услуге човечанству.“

Године 1898. Тесла је

саопштио **Едисону** концепт развоја електричног воза. Сматрао је да би електрични воз на одговарајућим шинама постигао брзину од преко 300 километара на час. Његова идеја је остварена у Јапану, а затим у Француској, а касније и у неким другим земљама.

*Приредила: Драгица
Милановић, наставница ТИО*

УЧЕНИЦИ НАШЕ ШКОЛЕ НА МЕЂУНАРОДНОЈ СМОТРИ „STARS OF SCIENCE“ У РУМУНИЈИ

Поносни смо на ученике наше школе: **Ану Жежель, Анђелу Петровић, Марију Стојановић и Алексу Чобановића** који су учествовали на међународној манифестацији „STARS OF SCIENCE“ у граду Галати у Румунији.

Они су тамо показали део експеримената са школског фестивала науке „НА МЛАДИМА СВЕТОСТАЈЕ“ и на тај начин представили нашу школу и нашу

земљу. Били су феноменални, праве звезде!

На овој смотри је учествовало око 30 школа из Румуније, Бугарске, Турске и Србије. Из Србије су учествовале само две школе: „Дринка Павловић“ и ми. Захваљујемо се општини Звездара која је финансирала путовање ученика и наставника **Слађане Шкоде** и која нам пружа подршку у многим активностима.

МИ СМО ДЕЦА ВЕСЕЛА, ЧИНИМО ДОБРА ДЕЛА

лечења. **Еко цегери** (које су ученици израђивали) су на продајној изложби били представљени уз музику и добро расположење „парламентараца“ и чланова Вршњачког тима. Одабрана је и најлепша торба, која остаје у школи као пример будућим генерацијама.

Ученици наше школе су дали све од себе да волонтерским радом покажу да је хуманост на делу нешто што има непроцењиву вредност. Организован је низ активности у којима су сви уживали, а помогли смо онима којима је помоћ неопходна.

Наша **Најволонтерска акција** са пуним правом и носи то име јер смо похвале добили и од Градске општине Звездара. Циљ наших акција је подизање свести о значају хуманости уз реализацију прикупљања разноврсних ствари и пружања помоћи онима којима је неопходна, уз ангажовање што већег броја ученика.

У једној од наших акција, свако одељење је добило посебно обавештење у коме је тачно наведено шта треба донети, по принципу „**Једно одељење – једна ствар**“. Све што је прикупљено, дистрибуирано је ученицима наше школе.

У акцији ученичког парламента „**Платнене торбе израђујемо, природу не загађујемо**“, указали смо на значај употребе природних материјала и рециклаже. Продајом торби и сценским приказом прикупила су се средства за хуманитарне сврхе, као што је помоћ вршњацима за потребе

Брига за људе и околину, племенитост, помоћ вршњацима, све су то квалитети којима се наши ученици могу похвалити. Парламентарци су нас ове године

како њихови родитељи, тако и наши ученици.

Позив за помоћ малој Тијани све нас је дирнуо,

фарфалине

обрадовали и организовањем хуманитарне представе балерина које вежбају са **Ивом** у плесном студију у Миријеву. „Фарфалине“ су мале балерине великог срца. На опште одушевљење, у априлу су наступиле за многобројну публику у нашој Свечаној сали, а у прикупљању добровољних прилога за лечење оних којима је помоћ неопходна учествовали су

што је подстакло учитељицу **Јасмину Бајчетић** да са својим ученицима 4/2 прикаже представу „Краљевски фестивал“ у

рачун.

А када ђаци засуку рукаве, чуда праве!!! Чланови Вршњачког тима су са многим другарима учествовали у акцији сређивања дворишта, атријума, библиотеке, пошумљавања простора иза школе, а разноврсним едукативним и креативним паноима на тему

чишћење школе

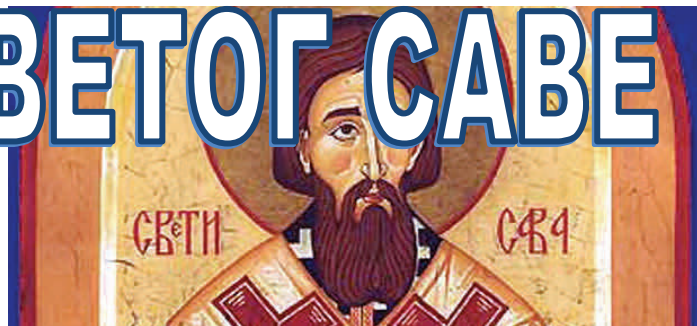

циљу прикупљања новчане помоћи. Идеја је подржана на нивоу школе и од стране родитеља. Одржане су три представе и прикупљена је значајна сума, која је уплаћена на

очувања и бриге о животној средини подстакли све на већу бригу о екологији. У организацији свега овога учествовале су **Весна Масларевић, Лидија Величковић** и **Сузана Ђорђевић**. Хвала свима који су помогли да све ово организујемо, знамо да смо лепим и хуманим делима подстакли многе да буду још бољи људи и још већи другари.

*Лидија Величковић,
професорка енглеског језика
и координатор рада
Ученичког парламента*

ПРОСЛАВА СВЕТОГ САВЕ

И ове године достојно смо прославили Дан првог српског просветитеља, **Светог Саве**. Настављајући традицију, наша школа је припремила интересантан програм, који је осмислила професорка српског језика **Ана Бешевић**. У приредби су учествовали хор и фолклорни ансамбл, састављен углавном од ученика млађих разреда. Подељене су и књиге најбољим ученицима. Наравно, све је то било после сечења славског колача од стране свештеника из храма Светог Илије у Миријеву.

Други део програма био је још интересантнији. Одржано је финале **Светосавског квиза**, у које су се пласирале екипе одељења 6/1 и 6/2. После неизвесне борбе, победили су такмичари из 6/2, и то: **Василије Секуловић, Димитрије Секуловић, Алекса Јерковић, Душан Кулић и Андреј Јововић**.

Осмог априла у 11 часова укrcали смо се у аутобус и упутили се ка Дедињу. Велика вила од белог камена у српско-византијском стилу, изграђена у периоду од 1924. до 1929.

године назива се Краљевски двор. Пошто је **краљ Александар I** убијен, започету изградњу Белог двора довршио је његов рођак **кнез-намесник Павле**, који се после ту уселио са својом породицом. Обиласци Краљевског и Белог двора организовани су тако да се посетиоци уз пратњу водича упознају са историјом, уметношћу и културом у пријатној шетњи. Видели смо просторије са специфичним зидовима, стубовима, скупоценим намештајем, сетом посуђа за посебне прилике, библиотеку и многе историјске детаље. На крају обиласка испратили су нас **престолонаследник Александар II** и **принцеза Катарина**, који су нас поздравили и сликали се са нама.

У БЕЛОМ ДВОРУ

Татјана Главић, 6/3

ДАН ШКОЛЕ

У понедељак 13. маја свечано је прослављен Дан школе. Ове године школа прославља значајан јубилеј, а то је 30 година од почетка рада. На то су госте подсетили водитељи програма у својој уводној беседи, а затим је изведен рецитал, који се састојао из читања најбољих радова који су награђени на разним конкурсима, песама које отпевао школски хор и неколико музичких тачака које су извели наши уметници, ученици музичких школа. Фолклорни ансамбл наше слике

извео је неколико тачака и добио огроман аплауз. На крају приредбе, директорка **Зорица Здравковић Јовановић** је поделила награде најбољим ученицима у овој школској години и њиховим наставницима.

ТРИБИНА "ПУТУЈУЋИ АУТОБУС"

Дана 24. априла у нашој школи је одржана трибина „ПУТУЈУЋИ АУТОБУС“. Том приликом је **др Јелена Јовановић** на веома занимљив начин говорила о одрастању, животу, здравим навикама, потребама и повезаности духа и тела. Учесници трибине били су ученици седмог разреда, који су на крају и сами могли да изразе своје таленте глумом и осмишљавањем сцена на тему одрастања, породице и проблема који су карактеристични за њихове године.

ПОСЕТА НАРОДНОЈ БИБЛИОТЕЦИ

Ученици 5/1 су 29. маја ишли у Народну библиотеку Србије поводом 1150 година од одласка **Ћирила и Методија** у Моравску. У библиотеци су биле изложене књиге из 13. века, први буквари, прва писаћа машина, препис Душановог законика, копија Маријиног и

Мирослављевог јеванђеља и још много тога.

Обишли смо зграду Народне библиотеке Србије и видели доста вредних студената. Научили смо шта је: иницијал, инкунабула, Јевађеље, пергамент... То је велико културно благо и препоручујемо свима да посете Народну библиотеку Србије.

ПОЗОРИШТЕ ЛУТАКА

У недељу, 2. јуна 2013. године, у позоришту лутака „Пинокио“, гледали смо представу „Петар Пан“, коју је режирао **Драгослав Тодоровић**. Представа је урађена у техници модификованих јапанских Бундраку лутака. Након представе разговарали смо са глумцима. Научили су нас да су најпознатије врсте лутака **Бундраку, Јавајка, Гињол и Марионета**. Покушавали смо да оживимо лутке, али су нам глумци рекли да су они неке покрете увежбавали чак и 2-3 месеца. Једну лутку анимирају два глумца. Посао глумаца-луткара је веома захтеван.

Тај дан смо завршили као што смо га и започели – на почетку разговор са глумцима, а на крају дана изненадни сусрет и фотографисање са глумцем **Љубишом Самарцићем**.

У Земуну смо имали стручног водича, једног родитеља из нашег одељења. Овом приликом посебно му се захваљујемо као и осталим родитељима и разредном старешини, који су бринули о нашој безбедности.

Јања Козодеровић, Мирослав Поповић 5/1

и Урош Савић 5/4

Екскурзије Тршић и Троноша

Дана 16. маја 2013. године ученици петог разреда кренули су на излет пут Лознице. Прво што смо посетили био је манастир Троноша који се налази 17 километара од Лознице. По предању, манастир је почео да гради **краљ Драгутин** али га је смрт претекла па га је завршила његова жена **Катарина** 1317. године. Током турског периода Троноша је неколико пута паљена, рушена и пљачкана. Поново је подигнута 1559. године. Манастир је спаљен 1813, а обновљен је 1833. уз помоћ кнеза Милоша Обреновића. Манастир и црква посвећена **Ваведенју Пресвете Богородице** су опет оштећени у Другом светском рату, а поново обновљени 1961. године и од тада манастирски комплекс поприма данашњи изглед који чине: црква, нови конак са трпезаријом, изложбени простор и Музеј **Вуковог** раног школовања.

Недалеко од манастира налази се десетоцевна бетонска чесма са хладном изворском водом, коју народно предање приписује деветорици **браће Југовића** и старом **Југ-Богдану**. Изнад чесме издиже се капела **Светог Великомученика Пантелејмона**.

Пут нас је даље водио до села Тршић, родног места **Вука Стефановића Караџића**. У селу се налази етнографски парк са спомен кућом. У дворишту његове куће налази се једна велика липа и четири кућице. Прва има две просторије, кухињу и спаваћу собу. Друга је млекарна, а до ње су девојачка соба са креветом, колевком и разбојем и момачка соба која има сламени кров. Кроз цео парк се налазе Вукове мудрости.

Већ препуни утисака настављамо ка Бањи Ковиљачи и предивној природи. У бањи постоје остаци који нам говоре да је ту било велико римско насеље. У средњем веку народ је масовно посећивао изворе ове лековите воде и из тог периода постоји први писани документ (1533. година). Некада је народ називао ову бању Смрдан бара због сумпорне воде која је сама избијала и годинама стварала природно, црно, лековито блато. Лековитост ове бање су открили пратиоци једног каравана који су морали да оставе изнемоглог и рањеног коња. Када се караван враћао нашли су коња излеченог како пасе траву.

Кући смо се вратили препуни лепих утисака и срећни што смо упознали још један диван крај наше домовине и један део наше историје. Наравно ни добар провод није изостао.

Мина Лазих, 5/1

Копорин и Аранђеловац

Једног, за мене посебног дана у јутарњим часовима окупили смо се испред школе због излета. Када смо се упутили ка Аранђеловцу, атмосфера у аутобусу била је тиха али већ касније смо се сви опустили. Прва дестинација или место за обилазак био је **манастир Копорин**, задужбина **Стефана Лазаревића**. Тај манастир је јако стар али и очуван. Двориште је пуно зеленила и клупица за одмор. Мало касније сазнали смо да манастир има још веће двориште које је неискоришћено. А на крају једног од травњака налази се извор лековите воде. Следеће место била је пећина **Рисовача**. Мала, завучена и пуна влаге. Док смо узбудљиво вапили за знањем о њој, понека капљица би нам пала на нос и уплашила нас. Ту смо видели разне пећинске стубове, сталактите и сталагмите. Након одређеног времена упутили смо се ка свечаној сали за ручавање, а после ручка смо сви великом брзином кренули ка центру **Аранђеловца**. Купили смо многе сувенире како би имали успомену, а остатак времена провели смо играјући се лоптом или неком другом занимацијом. Овај излет је био један од најбољих!

Ковачица и Царска бара

Ученици седмог разреда су 15. маја 2013. године били на једнодневном излету. Обишли су галерију наивне уметности у Ковачици, родно село научника Михајла Пупина, бању Русанда, ергелу Ечка и Царску бару.

Галерија наивне уметности у Ковачици основана је 1955. године и још гласи за најзначајније седиште уметности у овом месту. Наивна уметност значи да слике нису сликали професионални сликари већ обични људи. Сликари који представљају наивну уметност су баш из Ковачице, а то су: **Мартин**

Јонаш, Зузана Халупова, Јан Књазовић, Мартин Палушки, Јан Сокол и Јан Вењарски. Захваљујући овим уметницима и настављачима њиховог дела, ликовна уметност Словака у Војводини постала је позната широм света.

Родно место **Михајла Пупина** је мало село **Идвор**. Тамо смо у народном музеју **Михајла Идворског Пупина** (како се потписивао) гледали кратак филм о њему. Посетили смо и школу и родну кућу и чули све о његовом школовању, животу и одласку у Америку. Михајло Пупин је **усавршио телефон** и утицао на председника Америке да се Војводина припоји Србији.

Бања Русанда је бања иза које се налази једино слано језеро у Војводини које захвата површину од 4 км². Бања је основана 1867. године и то је посебна рехабилитациона бања.

После ручка свратили смо на кратко у **ергелу Ечка**, а затим отишли у **Царску бару**, наше главно одредиште. Најпре смо били у музеју у коме смо слушали о животињском свету Царске баре, а затим смо прошетали шумом која се зове „**Стаза живота**“, где смо видели разноврсност биљног света. Неки од нас су имали страх од змија јер је вода тик уз шуму, али било је то незаборавно искуство. Као да смо били у **рајској** прашуми. Нажалост, они који нису кренули са нама стазом нису имали прилике да се диве тој лепоти нетакнуте природе.

Кад се сви утисци саберу било нам је дивно јер смо упознали лепоту сликарства и нетакнуте природе.

Марија Мијајловић, 7/3

Палић и Зобнатица

Осмаци су 16. маја ове године ишли на своју последњу екскурзију у основној школи. Неки су плакали, неки су се радовали, а сви смо заједно певали, свега је било по мало. Прво смо обишли **Палићко језеро** и парк поред језера, а затим смо отишли у центар **Суботице**. Тамо смо имали сат времена за шетњу кроз главну улицу, нешто налик нашој Кнез Михаиловој. Након тога смо посетили **Зобнатицу**, где смо ручали у ресторану који је доста давно изграђен и обишли музеј коња који је у облику потковице, једини таквог типа у Европи, и ергелу коња са спомеником Казанови, једном тркачком коњу.

Јелена Родић, 8/3

ТАНАСКО РАЈИЋ

Атанаско (Танаско) Рајић је рођен у селу Страгари под Рудником 1754. године, на дан Светог Атанасија по коме је добио име Атанаско (Танаско). Присуствовао је збору у Орашцу на Срећење 1804, када је за вођу Првог српског устанка изабран Карађорђе. Танаско је са својим Шумадинцима углас повикао: „Ђорђија за вођу!“ Карађорђе је црвено-белу заставу предао Танаску Рајићу. Тим чином Танаско је постао барјактар устаничке Србије. По избијању устанка, Танаско је отишао у своје родно село и тамо прикупљао и организовао људе за опсаду Рудника која је уследила. Турци су били поражени, а њихови коњи и наоружање заплени. У стварању првих државних власти Танаско није учествовао. Све време остао је само војник и то веома храбар. После пропасти устанка, Танаско Рајић се поново вратио у своје село и својим очима гледао турску освету.

Иако је био тада већ у годинама, Танаско Рајић је одмах подржао Други српски устанак и кренуо да се бори. Као главни командант устаничких снага, Танаско Рајић је кренуо да протера Турке из Чачанске нахије. До пресудног боја је дошло на брду Љубићу, **6. јуна** 1815. године. Танаско је командовао батеријом топова на оближњем брдашцу. Иако су Турци опколили његов положај, Танаско се није ниједног тренутка одвајао од својих топова. **Кад су Турци сасвим продрли у шанчеве где се Танаско Рајић налазио, престао је да командује паљбом, извадио кубуру, попео се на један топ и почео да пуца у Турке.** Турци су га опколили и у бесу исекли на комаде, по речима очевидца. У овој бици погинуо је и заповедник турске војске Имшир паша, а српска војска се после Танаскове погибије консолидовала и успешно добила бој, након чега су се Турци повули у Чачак.

Танаско Рајић је остао упамћен као велики јунак који је дао живот бранећи српску земљу.

Приредио Живота Рајић, 7/2

МАРКО МИЉАНОВ

Марко Миљанов (1833-1901), био је народни књижевник, војсковођа и војвода из племена Кучи. Рођен је у Медуну. Године 1856. дошао је на Цетиње и ступио у службу **кнеза Данила** као перјаник. Због своје доброте и јунаштва, **кнез Никола** га је наградио положајем судије и вође племена Братоножића. У рату против Турака 1876-1877. командовао је војницима у бици на Фундини. Након оштрог сукоба са кнезом Николом 1882. године, Марко је напустио Државно веће и вратио се у родни Медун.

Марко Миљанов је у својој 53. години научио да чита и пише. Оставио је иза себе неколико дела: „Племена Кучи“, „Живот и обичаји Арбанаса“, и најпознатије „Примјери чојства и јунаштва“. Ово дело почиње причом како је љутња штетна и какве неприлике људима доноси напрасита и прека нарав. Кроз књигу се истичу врлине као што су част, братска љубав и јунаштво. „Људи и јунаци гину, то је погибија, а не смрт. Они ће остати да живе, у својим делима и сећању.“

Нина Поповић, 7/2

МАНАСТИР КАЛЕНИЋ

Црква манастира Каленића, посвећена Вавдењу Пресвете Богородице, у Левчу, на источним огранцима Гледићких планина, задужбина је протовестијара Богдана, високог дворјанина деспота Стефана, и Богдановог брата Петра. Саграђена је крајем прве деценије XV века. О најранијој историји нема писаних и поузданих сведочанства. Сачувано је веровање да је почетком 17. столећа Каленић био опљачкан, порушен и потом дуго напуштен, што новија истраживања не потврђују. Реалнија је претпоставка да у манастиру није било прекида континуираног живота дужег од највише неколико деценија. Од почетка 18. века, када у Каленић долазе и обнављају га монаси из манастира Мораче, тече буран живот монашке заједнице који је увек био одређен историјом народа Србије. Крајем 1815. године из Фенека у Срему у манастир су пренете и положене мошти краља Стефана Првовенчаног – светог Симона монаха, да би 1839. биле враћене у Студеницу.

Манастир је значајније обновљен 1766. године и неколико пута касније, да би између 1928. и 1930. године био темељно рестауриран. После Другог светског рата, конзерваторски радови су обављени у два маха – између 1968. и 1970. године и током последње деценије XX века.

Манастир је сазидан у стилу такозване моравске архитектуре и једна је од најлепших грађевина свога времена у византијском свету.

Од недавно, у цркви манастира Каленића налази се светогорска чудотворна икона Богородице Герондисе која је постављена на посебан престо између олтара и јужне певнице.

У манастиру Каленићу се налази богата црквена ризница Шумадијске епархије и библиотека коју је опремила Српска академија наука и уметности.

Сматрај сваки дан као један цео, отпочет и завршен живот. Оживи га као целину, а не као део. Нек се сваки твој дан одрони од тебе као цео један човек с којим ћеш желети да се опет састанеш као с пријатељем и да га без стида покажеш васиони.

Вера човекова није друго него отварање врата душе и допуштење Богу да уђе!

Које су две зле ствари о којима људи најрадије разговарају? Туђи грех и своја победа.

Чиме се баве наши ученици у слободно време? Dance factory

Dance factory је плесни клуб из Београда. Бавимо се модерним плесом, џез плесом, шоу плесом и „стрит“ (уличним) плесовима. Тренутно смо најбољи клуб у Србији. Учествовали смо у многим емисијама као што су „Ја имам таленат“ и „Беовизија“, а играли смо и на концерту певача **Жељка Васића**. Сваке плесне сезоне играмо нове кореографије на такмичењима где освајамо само прва места. У клубу има чланова од 3 до 28 година. Многи наши чланови планирају да упишу средњу балетску школу. **Јована Зеленовић** је друга година у балетској школи и освојила је шесто место на светском такмичењу, у

конкурвенцији од 70 учесника, што је највећи успех клуба. У априлу 2013. године ишли смо у Париз на Европски фестивал плеса. Освојили смо сва прва места и две награде за најбоље кореографије. Исто је било и на државном такмичењу у мају ове године. Сада нас чека европско такмичење у Италији.

Нина Поповић, 7/2

Уметничко пливање

Уметничко пливање је мој омиљени спорт. За њега сам сазнала случајно, а нисам ни замишљала да ћу га искрено заволети. У почетку ми је било тешко, али временом сам се навикла. Наши тренинзи су доста занимљиви, али и тешки, На почетку радимо вежбе на сувом, а после стављамо опрему: капу, наочаре и штипаљку. Затим ускачемо у воду и пливамо оно шта нам је задато. Морамо савршено да знамо да пливамо у свим стиливима. После загревања у води, вежбамо фигуре које су сличне онима у балету или гимнастици. Имамо наступе и пред публиком, али пред њу излазимо обучене у лепе костиме, прављене специјално за наступ. На глави имамо пунџе преко које се налази сјајни гел, а морамо и да се шминкамо водоотпорном шминком. Кореографију изводимо уз музику. Постоје и такмичења, на којима се боримо за медаље и пехаре, али то није најбитније. Битно је да се лепо дружимо и да радимо као тим.

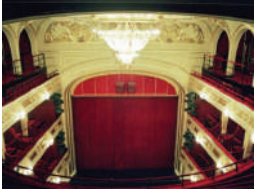
Да ли знате?

Музика

Прве оргуље откривене су у Грчкој 250 година пре наше ере, користиле су снагу воде да дувају ваздух кроз цеви. Данас тај посао обављају електрични вентилатори, а цеви могу бити дуге и до десет метара (при чему оне производе најдубље тонове).

Позориште

Прве ренесансне драме извођене су на привременим позорницама, позоришне трупе су путовале и изводиле представе у палатама и у двориштима крчми. Прво трајно позориште било је Паладијево позориште у Вићенци (1580). Писане су нове драме, комедије и трагедије. Чувени италијански вид комедије *comedia dell' arte*, развио се око 1550, делом из дворских забава, делом из уличних позоришних представа.

Птице

Њорке носе јаја најнеобичнијег облика и најразноврснијих боја. Оне не граде гнезда. Уместо тога свака женка снесе једно једино јаје на голу полицу литице. Шпицаст облик јајета обезбеђује га да не падне. Ако почне да се котрља, крећући се у круг враћа се у почетни положај и тако се неће откотрљати далеко. Много је теже објаснити разлике у боји. Оне можда помажу родитељима да препознају сопствено јаје међу хиљадама других у колонији њорки.

Лос или соб

Највећа истој врсти величини и одговара рићем евроазијском пашњацима, а с приближавањем зиме се северни јелен карибу живи у великим крдима Европи и Азији овог јелена називају ирвас. У одомаћен, тако да се о њиховим крдима

животиња северноамеричких шума. Припада као и евроазијски лос. Вапити је други по јелену; лето проводи на високопланинским спушта у долине шуме. У Северној Америци у тундри; храни се најчешће лишајем, у данашње време велики број ирваса је скоро старају северни номадски народи.

Научници су 1990. године лансирали свемирски телескоп „Хабл“. Он се налази 569 километара изнад Земље. „Хабл“ се креће заиста брзо, потребно му је само 97 минута за орбиту око наше Земље. Док „Хабл“ кружи око Земље, он је уперен ка свемиру и снима фотографије. Телескоп преноси ове слике назад на Земљу. Овим фотографијама се могу пратити промене, нпр. како се умируће звезде распадају или како се нове звезде стварају.

Хабл

Извори:

Енциклопедија Свезнање, МУЗИКА, Политика, Београд, 2005.

Илустрована историја света, бр. 10, Књига Комерц Београд 2011.

Упознајмо свет, ПТИЦЕ, Вук Караџић, Београд 1990.

Илустрована енциклопедија, ПРИРОДА, Вук Караџић, Београд 1982.

National geographic Junior, 48. број, Београд, Klett 2009.

Текстове приредила: Сузана Ђорђевић

Светске кованице

Група ученика наше школе дошла је на идеју да сакупи старе новчанице и прикаже их другарима. Замисао се родила када је њихов другар пронашао у блату стари швајцарски сребрњак из 1978. године. Наставили су да траже кованице од породице и пријатеља и за пар дана су сакупили колекцију. А вредни

ученици били су **Јован Павловић, Милош Вучковић, Немања Кољанин, Алекса Панић и Јанко Вуковић**, сви из 5/3.

А сада мало о нумизматици. То је научна дисциплина о постанку, развоју и употреби новца и то кованог, ливеног, папирнатог и свих других облика и материјала у којима је издан. Нумизматика утврђује време и место настанка, име владара, слике и натписе, те начин израде.

Нумизматиком су људи почели да се баве у 14. веку у Италији и они се зову нумизматичари. Њоме су се

бавили песник Петрарка, бројни феудалци, кнезови, краљеви, цареви, банкарџи, разни угледни људи. У 18. веку формиране су гласовите нумизматичке збирке које настају из владарских збирки у Бечу, Паризу, Берлину, Лондону, Петрограду.

Интересантно је да знамо неке нумизматичке појмове.

АВЕРС

Назив за лице тј. предњу страну новца. На њему се приказују главе божанстава, симболи града, лик владара. У Риму је у царско доба на аверсу био лик цара или некога из његове уже породице.

РЕВЕРС

Задња страна, наличје новца. Ту је секундарна представа, мање важни приказ. На римском новцу ту су божанства, сцене из живота, митологије, грађевине, персонификације општих врлина, провинција...

ОДСЕЧАК (ЕГЗЕРК)

Доњи део једне стране новца, најчешће реверса, одвојен водоравном линијом. Ту се најчешће налази неко слово или скраћеница ковнице која је издала новац.

НОМИНАЛА

Назив за вредност новца, у антици одговара његовој стварној вредности (чистоћа, квалитет и тежина метала).

ЕМИСИЈА НОВЦА

Група новца, серија која се

заједно кује (нпр. за време владавине једног владара).

ОЧУВАНОСТ НОВЦА

Патина на новцу настаје због оксидације. Два су начина чишћења: механичко и хемијско.

Постоји пет степена очуваности квалитета.

Шта се лупа иза школских клупа

Васко де Гама је пронашао... камен мудрости.

Три животиње у тропској клими су: лав, лавица и лавић.

Природни прираштај је нешто што је природа створила.

Традиционална индијска ношња је сир, пардон сари.

У Индији је религија хјундаизам (хиндуизам).

Монсун је нека катастрофа.

У Сахари постоје два позната цвета: флора и фауна.

Ибар је код Ибарске магистрале.

Ескимима праве игало (игло).

Природни прираштај је колико је засађено дрвеће и тако то...

Фараон је газда.

Мумија није баш жива, мада има ханзапласте и фластере.

Химна Србије се зове оче наш.

У Панчеву фирме загађују ваздух.

Национални паркови у Србији су: Авала, Јелоустоун, Калемегдан...

Менталитет је кад некад неко одлепи.

Дропља је ђубре.

Грчка је позната по пантенолу (Партенон).

Кип слободе је познат по имену Кип слободе.

Менталитет је кад неко умре.

УНЕСКО чува светска чуда.

УНЕСКО је осигурање.

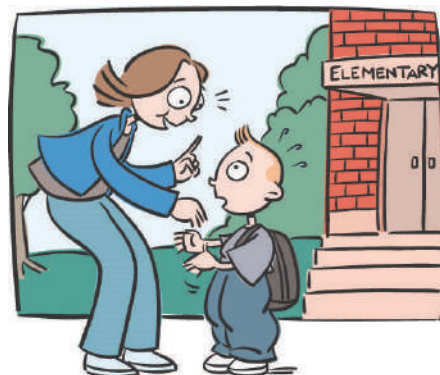
Природни прираштај је неко живо биће.

Главни град Немачке је Бе...Бе...Белвил

Дијаспора је оно о чему се расправља.

Сачувала од заборав

Маријана Зековић

СВЕОСПОРТНИ ФЕСТИВАЛ

Фудбал

Девојчице 5-6 разред

- 1. место на општинском такмичењу
- 3. место на градском такмичењу

Екипа:

Марија Ђорђевић, 6/3
 Сташа Ристић, 6/1
 Катарина Николић, 5/3
 Анђела Петровић, 6/4
 Наталија Марковић, 5/7
 Марија Мандић, 5/7
 Анђела Копуновић, 5/6
 Кристина Стошић, 6/1
 Бојана Матић, 6/1

Девојчице 7-8 разред

- 1. место на општинском такмичењу
- 2. место на градском такмичењу (изгубиле од ОШ „Петар Кочић“ из Земуна)
- 2. место на међуокружном такмичењу (изгубиле од представника Новог Сада)

Екипа:

Јелисавета Којадиновић, 8/3
 Наталија Булић, 8/5
 Анђела Петровић, 7/1
 Милица Машуловић, 7/1
 Милица Аксић, 8/6
 Тијана Миленковић, 7/1
 Сара Тодоровић, 8/3
 Милица Ђурчић, 8/3
 Александра Николић, 8/6
 Марија Ђорђевић, 6/3

Кошарка

Кошарка

Девојчице 5-6 разред

1. место на општинском такмичењу

Екипа:

Марија Ђорђевић, 6/3
Маријана Тодоровић, 6/3
Ивана Граовац, 6/1
Ксенија Мартиновић, 6/3
Софија Главаш Трбић, 6/1
Сташа Ристић, 6/1
Емилија Вучелић, 6/1
Мила Спасојевић, 6/1

Девојчице 5-6 разред

3. место на општинском такмичењу

Девојчице 7-8 разред

1. место на општинском такмичењу

Дечаки 7-8 разред

2. место на општинском такмичењу

Екипа 7-8 разред:

Јелисавета
Којадиновић, 8/3
Наталија Булић, 8/5
Катарина Јаневски, 8/5
Марина Јевтић, 8/1
Софија Хаџић, 8/2
Мина Анђелковић, 8/2
Сара Тодоровић, 8/3
Ања Миљеновић, 7/6
Дуња Милојевић, 7/6
Гордана Рогич, 8/2

Одбојка

Првенство школе у штафетном трчању

Девојчице 7. разред

1. 7/5
2. 7/2
3. 7/4

Састав 7/5: Маида Далифи, Тамара Дубаић, Катарина Шојић и Анђела Крсмановић.

Општинско такмичење

Екипно:

девојчице 5-6 разред – 1. место

Урош, Никола, Василије и Миљан

девојчице 7-8 разред – 1. место

дечаки 5-6 разред – 1. место

дечаки 7-8 разред – 1. место

Појединачно:

дечаки 5-6 разред:

100м - Миљан Зиндовић (6/3) 1. место

300м - Василије Секуловић (6/2) 1. место

800м - Огњен Ивановић (6/1) 2. место

бацање кугле - Мирољуб Николић (6/1) 3. место

скок у вис - Стефан Вукадиновић (6/1) 2. место

штафета 4 x 100м – 1. место; екипа: Урош Дубаић (5/4), Никола Зајић (6/1), Василије Секуловић (6/2) и Миљан Зиндовић (6/3).

Атлетика

Марија и Миљан

девојчице 5-6 разред:

100м - Вања Вучак (5/4) 1. место

300м - Марија Ђорђевић (6/3) 1. место

600м - Софија Главаш Трбић (6/1) 1. место

бацање кугле - Мирјана Васић (5/5) 2. место

скок у вис - Мила Спасојевић (6/1) 2. место

скок у даљ - Теодора Бошковић (5/4) 3. место

штафета 4 x 100м 1. место; екипа: Теодора Бошковић (5/4), Сташа Ристић (6/1), Вања Вучак (5/4) и Марија Ђорђевић (6/3).

Матија

дечаци 7-8 разред:

100м - Стефан Илић (7/5) 1. место

300м - Марко Илић (7/5) 1. место

Петар Гачић (7/6) 3. место

бацање кугле - Матија Поповић (7/6) 1. место

скок у вис - Алекса Ристановић (7/3) 3. место

штафета 4 x 100м 1. место; екипа: Предраг Васић (7/1), Марко Илић (7/5), Алекса Ристановић (7/3) и Стефан Илић (7/5).

девојчице 7-8 разред

100м - Мина Анђелковић (8/2) 1. место

600м - Тамара Дубаић (7/5) 1. место

скок у вис - Милица Машуловић (7/1) 1. место

бацање кугле - Сара Тодоровић (8/3) 2.

место

Ања Миљеновић (7/6) 3. место

скок у даљ - Милица Арсеновић (7/2) 1. место

штафета 4 x 100м 1. место; екипа: Тијана Богдановић (7/1), Мина Анђелковић (8/2), Маида Далифи (7-5) и Анђела Петровић (7/1).

Градско такмичење на стадиону Партизана

Екипно:

девојчице 5-6 разред 3. место

дечаци 7-8 разред 2. место

Појединачно:

девојчице 5-6

300м - Марија Ђорђевић (6/3) 3. место

штафета 4 X 100м 3. место; екипа: Теодора Бошковић (5/4), Сташа Ристић (6/1), Вања Вучак (5/4) и Марија Ђорђевић (6/3).

девојчице 7-8 разред

бацање кугле - Ања Миљеновић (7/6) 2. место

дечаци 7-8

100м - Стефан Илић (7/5) 3. место

300м - Марко Илић (7/5) 2. место

Теодора, Сташа, Марија и Вања

Маида, Мина, Анђела и Тијана

Међуокружно такмичење у Новом Саду

Екипно:

дечаци 7-8 разред – 1. место

Појединачно:

девојчице 7-8 разред

бацање кугле - Ања Миљеновић (7/6) 2. место

дечаци 7-8 разред:

100м - Стефан Илић (7/5) 1. место,

300м - Марко Илић (7/5) 2. место

штафета 4 x 100м 1. место; екипа: Предраг

Васић (7/1), Марко Илић (7/5), Алекса

Ристановић (7/3) и Стефан Илић (7/5)

РЕПУБЛИЧКО ТАКМИЧЕЊЕ у Сремској Митровици

Екипно:

дечаци 7-8 разред – 4. место

Појединачно:

штафета 4 x 100м 1. место;

екипа: Предраг Васић (7/1),

Марко Илић (7/5), Алекса

Ристановић (7/3) и Стефан Илић

(7/5)

И тако се успешно завршила ова школска година, барем што се тиче спорта. Наши ученици су освојили укупно

39 медаља на општинским такмичењима (25 првих места, 7 других места и 7 трећих места),

11 медаља на градским такмичењима (1 прво место, 4 друга места и 6 трећих места),

6 медаља на међуокружним такмичењима (3 прва места и 3 друга места) и

2 медаље на републичким такмичењима (1. место у штафетном трчању за старије дечаке и 1. место у пливању).

Дакле, укупно **58 медаља!**

ЧЕСТИТАМО!

Пливање

Вања Милошевић

1. место на градском такмичењу – 50 м прсно

1. место на републичком такмичењу – 50 м прсно

Шах

Општинско такмичење

Јана Бабић, 1/1, 3. место

Градско такмичење

Јана Бабић, 1/1, 3. место

Екипно првенство

Општинско такмичење

Девојчице 1. место

Вања

Јана

Екипа: Јана Бабић, Дуња Бабић, Ема Поповић и Ана Зорић

Дечаци 2. место

Екипа: Александар Тешић, Стефан Матијевић, Петар Стефановић и Лазар Мрдак

Спасовдански турнир у малом фудбалу

Поводом обележавања Спасовдана, славе Миријева, у организацији Месне заједнице Миријево и ОШ „Деспот Стефан Лазаревић“, у првој половини јуна 2013. године одржан је турнир у малом фудбалу за дечаке и девојчице.

У мушкој конкуренцији учествовало је 18 екипа, а пласман је био следећи:

1. Деспот (екипа ученика 7. и 8. разреда из ОШ „Деспот Стефан Лазаревић“)
2. Орлови (екипа из Орловског насеља)
3. Мунгоси (екипа ученика 5. и 6. разреда из ОШ „Деспот Стефан Лазаревић“)
4. Миријевци (екипа ученика 6. и 7. разреда из ОШ „Деспот Стефан Лазаревић“)

У женској конкуренцији, учествовало је три екипе, а пласман је био следећи:

1. Селекција 2011. (бивше ученице ОШ „Деспот Стефан Лазаревић“)
2. ЖФК Црвена Звезда
3. Деспотице (екипа ученица 6, 7. и 8. разреда из ОШ „Деспот Стефан Лазаревић“)

Let's Get Packing

In the space next to the word box (or on a separate piece of paper) list all the words in the boxes with the number 1. Then do the same for the words in the boxes numbered 2, 3, 4, 5, and 6. Finally, write each list of words as a sentence to find out what Kayla and Dustin had to do to get ready for their hiking trip.

1 Call	4 and	2 bug	1 to	5 extra	2 block
4 bottles,	1 Kelly	5 and	3 flashlight	6 Find	4 snacks,
2 Buy	5 Pack	6 bird	4 water	1 directions	2 spray.
3 the	4 Fill	1 for	6 and	5 ponchos	6 books.
1 Short	6 binoculars	3 Check	2 sun	3 batteries.	2 and
4 chocolate!	1 park.	4 make	5 socks.	1 State	4 get

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

6. _____